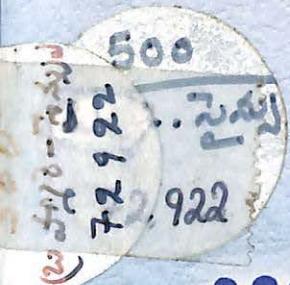

సైన్సు ఎవరి కోసం?

డా॥ వి . బ్రహ్మరెడ్డి

జన విజ్ఞాన వేదిక
ప్రచురణ

500
५००

२३८.२२१

C. 8724

Acc. No. 5023

1. స్నేహ్య ఎవరి కోసం?

సైన్సు అంటే ఏమిటి?

ఒక రోడ్‌కమితుడు సైన్స్‌గురించి మాట్లాడబానికి ఒక స్వాలుకి వెళ్లాడు. ఎదురుగా 10వ తరగతి నుంచి రివ తరగతి దాకా పేట్లలందరూ కూర్చున్నారు. వెనుకవైపు అక్కడక్కడా ఉపాధ్యాయులు కూర్చుని ఉన్నారు.

“పీటలూ! యివ్వడు మీకు సైన్సు గురించి చెప్పడానికి వచ్చాను. ఇంతక్క సైన్సు అంటే మీకు తెలుసా? తెలిసే చెప్పండి” అన్నారు.

ಒಕರಿ ತರ್ವಾತ ಒಕರು ಸೈನ್ಯ ಪಾರ್ಶ್ವಗ್ರಂಥಾಲನು ಪ್ರೇಕ್ಷಿಸಿ ಎತ್ತಿ ಚೂಪಿಯಾರು.

“ಅದಿನ್ನು ಪ್ರಸ್ತಾಕಂ. ಇಂತಹ ನ್ನು ಅಂದೆ ಏಮಿಟಿ? ” ಅನ್ನರು ತಿರಿ. ಈಸಾರಿ ಪೀಠಿಕಾಯಲ್ವಯರು ನೋರು ಮೆದವ ಲೇದು.

రోజు “సైన్స్” అనే మాటవత్తికల్లో, రెడియోలో, టీ.వి.లో ఎవ్వుడో ఒకసారి వినవడుతూ ఉంటుంది. ఇంతకీ ఆ సైన్స్ అంటే ఏమిటో తెలియకుండానే

“సైన్సును చదువుకుంటున్నాము!”

“సైన్సును బోధిసున్నాము !!”

“ సైన్యము ఉపయోగించుకొండున్నాము !!!! ”

సెవ్సు) అంటే..

తెలిక మాటల్లో చెప్పాలంటే “నైను” అంటే తెలియనిది తెలుసుకోవటం”. “నిష్పుకాలుతుంద”ని తెలియదు. ఇష్పుడు తెలుసుకొన్నాము. “ఫలానా మందుతో ప్రాణం నిలిచేకంటే పోవటమే ఎక్కువ” అని ఇదివరకు తెలియదు. ఇష్పుడు తెలుసుకున్నాము.

పుట్టిన వసిభిడ్డకు ఇలాంచి వేమీ తెలియవు. తనకున్న కళ ద్వారా మాసి, చెవుల ద్వారా విని, చర్మం ద్వారా సృష్టించి, నాలుక ద్వారా రుచిమాసి, ముక్కు ద్వారా వాసన వరాసి బయట ప్రవంతం గురించి అంత దాకా తెలియని సవరావారాన్ని తెలుసుకుంటుంది

దిన్నే) శాకసోదరులకు ప్రమాదంగా చెప్పావచ్చు. కున్నాలో మూడు దృష్టలుంట్యాయి.

* (2 C N.C. 72, 922

కండే మార్కెట్

卷之三

కుల్యారు = 524 001

“విషయానేకరణ దళ” భవంతి మీద నుంచి మనిషిక్రింద పడ్డడు. చెట్టుమీద నుంచి కాయలు రాలుతాయి. కొండమీద నుంచి రాయిదోర్ధుతుంది శలా కొంత ఎత్తునుంచి క్రిందకు వడే అనేక వస్తువుల్ని మాస్తాము.

“సూత్రికరణదళ” “అలా ఎందుకు పడ్డున్నాయి?” అని ప్రశ్న వేసుకుంటాము. “భూమికి ఆకర్షణ శక్తి ఉంది కాబట్టి కొంత ఎత్తున వదిలేయబడిన ఏ వస్తువయినా భూమిమీద పడ్డుంది”. అని సూత్రికరణ చేస్తాము.

“విద్యురణ లేదా నిరూపణదళ” ఇంతకూ మనము చేసిన సూత్రికరణ వాస్తవమా కాదా అని తిరిగి ప్రశ్నించుకొంటాము. ఎక్కడయినా, ఎప్పుడయినా, ఏ వస్తువయినా కొంత ఎత్తునుంచి పడేవేసే నేలమీద పడాలి. అలా పడ్డుందా లేదా మార్గామని సిద్ధమవుతాము. దీన్నే “ప్రయోగం” అంటాము. ఈ ప్రయోగం యొక్క ఫలితం రెండవదళలో వచ్చిన సూత్రికరణలకు అనుకూలంగా ఉంటే మనం కనుక్కున్న నూతన విషయాన్ని “సైన్సు” (శాస్త్ర విజ్ఞానం) అంటాము.

ప్రకృతిలో ఉన్న నియమాలను కనుక్కొపటమే సైన్సు. సైన్సుతో మనం ప్రకృతిలో లేనిదాన్ని కనుక్కొము. ఉన్న వాస్తవాన్నే కనుక్కుంటాము.

ప్రశ్న (ప్రాణం సైన్సుకు)

ప్రకృతిని ప్రశ్నించటంతోనే సైన్సు ప్రారంభమవుతుంది.

- ఎందుకు కాయలు చెట్టుమీద నుంచి నేలమీద పడ్డున్నాయి?
- ఎందుకు నష్టాలు మెరుస్తున్నాయి?
- ఎందుకని పూలు వికసిస్తున్నాయి?
- ఎందుకని నీరు పట్లం వైపు ప్రపాస్తాపుంది?
- ప్రాణం అంటే ఏమిటి? ప్రాణం పోపటం అంటే ఏమిటి?
- అను గర్జంలో అంత శక్తి ఎలా దాగి ఉన్నది?
- జబ్బాలెందుకోస్తున్నాయి?

ఇలాంటి ప్రశ్నలు ప్రకృతి గురించి, సమాజం గురించి మానవుని గురించి వేలు, లక్షలు మనిషివేసుకున్నాడు వాటికి జవాబులు వెదికే క్రమంలో సైన్సు పుట్టింది. పాత జవాబు కంటే కొత్త జవాబు వరిపక్షమయ్యే కొద్ది సైన్సు పెరిగింది. “పాత”లను ప్రశ్న వేయకపోతే “కొత్త” లేదు. అంటే సైన్సు పుట్టాలన్నా పెరగాలన్నా “ప్రశ్న” చాలా

ప్రశ్న వేయటమే కాదు. ప్రశ్న వేయబడటానికి కూడా తయారుగా వుండాలి.

“నేను మంత్రించిన ఆముదం త్రాగితే జబ్బులు తగ్గిపోతాయి” అనో, “నాచేతి స్వర్ఘతో సకల రోగాలు మటుమాయం అయినాయనో”,

“శూన్యంలోంచి బూడిద, శివలింగాలు, గడియారాలు, మంగళ సూత్రాలు తయారుచేస్తాను” అనో, ఇలాంటివెన్నో చెప్పేవాళ్లను నిత్య జీవితంలో చూస్తుంటాము. వీళ్లను ప్రశ్నించాలి. వాళ్లు ప్రశ్నించబడటానికి సిద్ధపడాలి. అలా సిద్ధపడటం ద్వారా ఆము చెప్పేది నిరూపణకు నిలబడేటట్లు తయారు కావాలి. అలా నిరూపణకు నిలిస్తే ఎవరికి ఉపయోగం? ప్రజలకు ఉపయోగం.

“ఆముదంతో”, “చేతి స్వర్ఘతో”, జబ్బులు తగ్గెట్లైతే దేశంలో ఇన్ని ఆస్తిత్తులు వద్దు. ఊక్కర్లా వద్దు. మందులూ వద్దు. వాటి మీద కోణ్ణ రూపాయలు ప్రభుత్వం ఖర్చు చేయాల్సిన వసీలేదు.

“శూన్యం లోంచి సృష్టించ వచ్చిని నిరూపించే గడియారాలు, మంగళసూత్రాలు, విభూది కాకుండా, రైలింజస్టు, విమానాలు, ఓడలు, మందులు, ఆహారధాన్యాలు, ఇంఢ్లు, కార్డులు, ఆసకట్లు మొదలగునవి సృష్టించుకోవచ్చు. ప్రజల సమస్యలన్నీ ఒక్క క్షణంలో తీరిపోతాయి కదా!

కాబట్టి ప్రశ్న వేయటం ఎంత ముఖ్యమో, ప్రశ్న వేయబడటం కూడా అంతే ముఖ్యం పైన్నకు.

‘న్యాటన్’ను ప్రశ్నించకపోతే, ‘ఎన్టిన్’, విశ్వాగురుత్వాకర్మణ సిద్ధాంతం ప్రతిపాదించగల్లేవాడే కాదు. ‘గేలెన్’ను ప్రశ్నించకపోతే, ‘వెసాలియన్’ శరీరనిర్మాణ శాస్త్రానికి ఊపిరిపోయగల్లి ఉండేవాడే కాదు. ‘టోలెమీ’ని ప్రశ్నించకపోతే, ‘కోపర్సికన్’ సూర్యకేంద్ర సిద్ధాంతాన్ని ముందుకు తీసుకురాగల్లేవాడే కాదు.

‘ప్రత్యేక సృష్టి సిద్ధాంతాన్ని’ ప్రశ్నించకపోతే, ‘డార్యోన్’ జీవరిణామ సిద్ధాంతాన్ని చెప్పగల్లేవాడే కాదు.

సైన్సు చరిత్రలో ఈ ప్రశ్నించబడటాలూ, ప్రశ్నించబడటాలూ అడుగడుగునా కనపడతాయి.

మానవునిలో కూడా ఈ ‘ప్రశ్నించటం’ అనే లక్షణం స్వీతపోగా ఉంది. దాన్నీ తెలుసుకోవాలనే ‘జిబ్బుసు’ అని కూడా అంటున్నాము. దీన్ని పీల్లలందరిలో విధిగా

మాస్తాము. మీ పిల్లవాళ్ళి వెంటబెట్టుకొని సాయంత్రం అలా పికారుకు వెళ్లండి వాడెన్ని ప్రశ్నలు వేస్తాడో తెలుస్తుంది. కన్నడ్ ప్రతిదాన్ని ప్రశ్నిస్తాడు.

“బస్సు ఎలా పోతుంది?

కుశ్చ - ఎందుకు సాంగ కారుస్తుంది?

చచ్చిపోయిన తర్వాత ఏమవుతుంది?

బీడీలు లాగితే న్యూమేంటే?

రోడ్డుకు తారుపలా పూస్తారు?

..... డుల్లా”

ఓపీగ్గా జవాబులు చెప్పే తల్లితండ్రులు, ఉపాధ్యాయులు కరువవుతున్నారు. మనకు జవాబు తెలియని ప్రశ్న పిల్లవాడు వేయగానే ‘నాకు జవాబు తెలియదు అని ఒప్పుకోవడం’ నామోషిఫలితంగా ఏం ప్రశ్నలురా? వసపిట్ట లాగా నోరూయ్మ’, అని కనురు కొంటాము. అక్కడికి మన “తంర్పు” తృప్తివద్దుంది. వాడు నోరూయుస్తాడు, కాని మనసును ఆలోచించకుండా ఆపలేము. అలా నోరూయుమనడంలో మనం ఆలోచించడం మానేస్తాము. పిల్లవాళ్ళి ఆలోచించకుండా చేశామనుకొంటాము. మనం ఆలోచించటం మానేసి ఎదగటం మానేస్తాము. పిల్లలు ఎదగక తప్పదు కాబట్టి, ఆలోచించటం మానేయరు.

పిల్లవాళ్ళగా ఉన్నప్పుడున్న ప్రశ్నిచే లక్షణం [క్రమేణా పెద్దయ్యేకొద్ది తగ్గుతూ వచ్చి] చివరకు అలా హరించిపోతుంది. సైన్సే చెప్పుంటాము. సైన్సే వాడుకొంటాము. మన చుట్టూ ఎటుచూసినా సైన్సే ఉంటుంది. కాని ఆలోచించడం మానేసినందు వలన అనేక అవసర్య ఆచరణలు ముందుకొస్తాయి.

ఉదా. [గ్రూణాల పారం చెప్పి] చంద్ర[గ్రూణాన్ని విడిపించడానికి] [గ్రూణాన్నాలు చేయడం,

పిల్లవానికి జబ్బు] చేస్తే డాక్టరు దగ్గరకు పోతూనే, ముందుగా ముడుపులు కట్టడం.

నీ భవిష్యత్తుకు నీవే భాద్యడవని తెలిసినా బస్టాండులో తూకం మెహిన్తో

భవిష్యత్తు చెప్పించుకోవడం.

ఇలా ఎన్నెన్నో...

అందుకే మరోసారి పిల్లల మాదిరి పెద్దలు కూడా చుట్టూ ఉన్న ప్రతిదాన్ని ప్రశ్నించాల్సిన అవసరముంది. కనీసం పిల్లల్లోగల జిజ్ఞాసను పెరగనియాలి. జిజ్ఞాసను చంచకుండా ఉండాల్సిన బాధ్యత ఉంది.

సైన్సు పెరుగుదల

“స్వీట్స్”, సాపేక్ష సిద్ధాంతం చెప్పే వరకూ ఆ సిద్ధాంతం ఎవరికీ తెలియదు. లీవెన్ హుక్ కణాలను కనుక్కొనే వరకూ ఎవరికీ వాటి గురించి తెలియదు. “విలియం హర్స్”, కనుక్కొనే వరకూ ఎవరికీ రక్త ప్రసారం గురించి తెలియదు. ఈ పరిశోధనలన్నీ అంతకు ముందున్న మానవ విజ్ఞానానికి (సైన్సుకు) కొత్తగా చేరిన విషయాలు. ఈ భాగాన్ని సైన్సు యొక్క “నిలువు పెరుగుదల” (Vertical growth) అంచాము.

పాప్టీస్ సాపేక్ష సిద్ధాంతం చెప్పిన చాలా సంవత్సరాల వరకూ కేవలం కొద్దిమందికి అది తెలుసు. ఆ తర్వాత ఇంకొంత మందికి, మరి కొంతమందికి. . ఇలా ఆ సిద్ధాంతం తెలిసిన వారి సంఖ్య క్రమేణా పెరుగుతూ వస్తుంది.

సాపేక్ష సిద్ధాంతం మొదట మనవాళ్ళకు తెలియటం సైన్సు యొక్క నిలువు పెరుగుదల అయితే అది క్రమేణా జనంలో విస్తరించబాన్ని సైన్సు యొక్క “అడ్జం పెరుగుదల” లేదా సైన్సు యొక్క విస్తరణ (Horizontal growth) అంచాము.

శాస్త్రజ్ఞుడు చేసే వని సైన్సును నిలువుగా పెంచే ప్రయత్నం, అయితే పాపులర్ సైన్సు రచయితలు, సైన్సు ఉద్యమ కార్యకర్తలు, జనవిజ్ఞాన వేదిక, KSSP, పాండిచ్చేరి సైన్స్ ఫోరం, తమిళనాడు సైన్స్ ఫోరం, KRVP, ఏకలవ్య, DSF మొదలగు స్వచ్ఛంద సైన్సు సంపూల్యా, భారత ప్రభుత్వపు, DST, NCSTC, శాస్త్ర ప్రభుత్వపు సైన్సు కౌన్సిల్చు చేసేవనిలో నూటికి తొంభైతొమ్మిది వంతులకు పైగా సైన్సు యొక్క “అడ్జం పెరుగుదల” కు తోడ్పడటమే. రెండూ కూడా తెలియని విషయాలు తెలుసుకొనటమే కాబట్టి అంతా ‘సైన్సు’ అనే పీలుస్తున్నాము.

ఒప్పి పద్ధతులు?

“ఇది నిష్పు, దీన్ని తాకితే కాలుతుంది” అని చెప్పామనుకోండి. కాలుతుందో లేదో నీవే స్వయంగా తెలుసుకోవాలన్నించితే చేయిపెట్టి చూడవచ్చు... చురుక్కు మంటుంది, ఫర్మాలేదు. పెద్ద ప్రమాదమేం లేదు. ఈ పద్ధతి ద్వారా తెలియని దాన్ని తెలుసుకొనటాన్ని “ప్రత్యక్షపద్ధతి” అంచాము.

బావిలో దూకి ఈత నేర్చుకోవడం, సైకిలు తొక్కుడం, మోటారు బండి తోలడం, వగైరాలన్నీ ప్రత్యక్ష పద్ధతిలో నేర్చుకోవటమే.

“ఈ గ్లాసులో విషం ఉన్నది ఆగితే చచ్చిపోతావు” అని చెప్పామనుకోండి.

“ప్రత్యక్షంగా అనుభవించినేనేను నమ్ముతాను” అని ఎవరూ మొండికేయరు. విషం తాగితే చనిపోయిన వారిని ఇది వరకు చాలా మందిని మాసే ఉంటారు. కానీ తాను స్వయంగా తాగి మాచి తెలుసుకొన్నది కాదు ఆ విషయం.

“నీకు మెదడున్నదా? అని ఒకతను అడిగాడు. “ఉన్నది” అన్నాం.

“సీవు చూశావా” అన్నాడు. “లేదు” అన్నామనుకోండి.

“ఉన్నదని మరి గ్యారంటీ ఏమిటి?” అన్నాడతను.

‘మెడికల్ కాలేజీలో శహారను కొనేటప్పుడు, పోస్ట్ మార్గం చేసేటపుడు తలలో మెదడు చూసాను. అర్ట టి.సి. బస్సులో, లారీలో రోడ్జుమీద నడుస్తున్న జనం మీద విరుద్ధకుపడి తలబద్దలు కొడితే వరిలి పురైలోని మెదడు కన్సడింది’ అన్నాము. “వాళ్ళందరికి మెదడుంది సరే, నీకున్నట్లు గ్యారంటీ ఏమిటి?” అన్నాడు.

వాళ్ళు బ్రతికున్నప్పుడు రెండు కాళ్ళతో నడివారు. నోటితో అన్నం తినారు. మాట్లాడారు, చేతుల్లో వనులు చేశారు, ఆలోచించారు, వాదించారు, అర్ధంచేసుకోన్నారు, ఆపశశవడారు. వాళ్ళందరికీ మేము మెదడుందని యిప్పుడు తెలిసింది కదా. వాళ్ళ లాగామేమిప్పుడు ఆయ్యా వనులన్ని చేస్తున్నాం. కాబట్టి మాకూ మెదడుంది' అని వివరించాం

ಇಕ್ಕೆಡ ಮೆದದುಂದನಿ ಚೆಪ್ಪಿನ ಪರ್ವತಿ ಗಮನಿಂಚಂಡಿ. ವಿಷಂ ತಾರಿತೆ ಚನಿಪೋತಾಮನಿ ತೆಲುಸುಕೊನ್ನ ಪರ್ವತಿ ಚಾಡಂಡಿ. ಒಕ ವ್ಯಕ್ತಿ ತಾನು ಸ್ವಯಂಗಾ ಅನುಭವಿಯಕುಂಡಾನೇ ಯಿತರುಲ ಅನುಭವಂಲೋ ಚಿತ್ತ ತೆಲುಸುಕೊನ್ನೆ ಈ ಪರ್ವತಿನೇ “ಪರೋಷ್ಟ ಪರ್ವತಿ” ಅಂಬಾಮ್ಯ.

మొదట కనుక్కొన్న వ్యక్తి ప్రత్యక్ష వద్దతిన కనుక్కొంటాడు. దానికంటే ముందు కనుక్కొన్న అనేక విషయాలను పునాదిగా వాడుకొంటాడు. వాటన్నింటినీ ఈయన ప్రత్యక్షంగా కనుక్కోలేదు. అంతకు ముందు తీవించిన వాళ్ళు ఎందరెందరో, ఎన్నోన్నే తరాల నుంచి ప్రత్యక్షంగా కనుక్కొన్న అంశాలను పునాదిగా వాడుకొంటాడు. ఈనాడు మనం వాడుకొంటున్న సైన్సలో అత్యధిక భాగం పరోక్ష వద్దతిలో మనకు సంక్రమించింది. అదంతా మరిపరో ప్రత్యక్ష వద్దతిలో అనుభవించింది.

- నిప్పు కాలుతుందని మనం మర్కో ప్రయోగం చేయము.
 - ఆరిగ్రమెడిస్ సూత్రాన్ని మరలా కనుక్కొచ్చము.
 - స్వాయం భూమ్యాకర్షణ సిద్ధాంతాన్ని మరలా కనుక్కొచ్చము.
 - “సీరు పలమెరుగు” అనే సూత్రాన్ని మరలా ప్రయోగించి చూద్దామనుకోము.

ఇవన్నీ ఒకప్పుడు ప్రత్యక్ష పద్ధతి ద్వారా నిర్దారించుకోబడినవే.

ఆ విధంగా మనము స్వానుభవంతో నేర్చుకొనే దాన్ని “ప్రత్యక్ష పద్ధతి” అని, ఇతరుల అనుభవంతో నేర్చుకొనే దాన్ని ‘పరోక్ష పద్ధతి’ అనీ అంటాము. ఈ రెండింటినీ కృతిమంగా విడదియటానికి పీలు పడదు కూడా. ఇది పరకే కనిపెట్టబడిన వాటిని పునాదిగా వాడుకొని కొత్త విషయాలను కనిపెడ్దూ పోతున్నారు మానవులు.

2. సైన్మను ఎవరు - ఎందుకు స్వస్థించారు?

కొన్ని వేల సంవత్సరాల క్రితం మానవులు అడవుల్లో తిరుగుతూ దొరికిన కాయ, కసర్లు తిన్నారు. జంతువులను కొట్టి పచ్చి మాంసం తిన్నారు. జంతువులను చేతికందిన రాళ్ళతో కొట్టి చంపటానికి ప్రయత్నం చేశారు. ఆ రాళ్ళను గదల లాగా, గొడ్డళళ్ళ లాగా, కత్తుల లాగా మలిచి ఉపయోగించి జంతువులను సులభంగా చంపాన్ని అనుభవంతో అర్దం చేసుకొన్నారు. జంతువు దగ్గరకెళ్ళి చంపటానికి ప్రయత్నం చేయటం ప్రమాదంగా ఉండని భావించాడు. చేయి ఇంకోంచెం పొడవుగా ఉంటే బాహుండు కదా అనుకొన్నాడు. వెదురు కర్రను తెచ్చి, చివర చీల్చి, ఆ చీలికలో రాతి పెచ్చును తీగలతో కట్టి మొదట ఈటెను తయారు చేసుకొని తన చేతి “పొడవు” ను పెంచుకొన్నాడు.

ఈటెన్ స్తోనంలో విల్లంబును ప్రవేశపెట్టి మరింత తక్కువ తక్కుపులు ఎక్కువ ఆహారం సంపాదించుకొనే మార్గం కనుకొస్తొన్నాడు. తర్వాత పశుపోషణ, వ్యవసాయం, చేతివృత్తులు, యంత్రాలు యిలా ఈ మహాప్రస్తానం సాగింది. సాగుతూనే ఉంది. ఇవన్నీ సైన్మ విభాగాలే. ప్రకృతి గురించి తెలియని విషయాలు తెలుసుకోవటం ద్వారా సాధ్యమయిందే.

నిష్పులో కాలిన జంతువులు రుచిగా ఉండటం, తేలిగ్గా అరగటం గమనించాడు. నిష్పును చూసి తనకు నష్టం కఠించగల క్రూరజంతువులు పారిపోవటము చూశాడు. ఆ నిష్పును సేకరించేదెలా? దాచేదెలా? ఆరిపోకుండా చూసేదెలా? దాచే నిష్పును తయారుచేసుకొనేదెలా? వేల సంవత్సరాలు ఈ ప్రయత్నాలు సాగాయి. కర్రను కర్ర రాపిడి చేసి నిష్పు పుట్టించడం, చెకుముకి రాయిని కొట్టడం, యిష్పుడయితే చిన్న అగ్గిపెట్టేతో నిష్పును బంధించి జీబులో వేసుకొని పోగల్గుతున్నాము.

మ్యాటన్ పరిశోధనలు పన్ఫ్స్ న్ వచ్చే సరికి పూర్వ పక్షం అయ్యాయి. పన్ఫ్స్ న్ బ్రతికుండగానే ఆయన సిద్ధాంతాలు పాతపడ్డాయి. కాని ఏనాడు కనిపెట్టారోగాని - నిప్పు యొక్క పాత తరతరాలుకూ పెరిగి పోతోంది. ఉదయం నిద్ర లేచి కాఫీ కావాలంటే నిప్పుకావాలి. టిఫీన్, అన్నం ఉడకబెట్టుకోవాలంటే నిప్పు కావాలి. మనము వాడుకానే ఏ వస్తువు తయారు చేయాలన్నా ఉపయోగించే యంత్రాలు ప్రత్యక్షంగానో, పరోక్షంగానో, నిప్పు మీద ఆధారపడి ఉన్నాము.

మానవజాతి కనుగొన్న యింకో అద్భుతమైన వస్తువు 'చక్రం'. ఎవరు కనుక్కొన్నారో, ఎన్నిపేల సంవత్సరాల క్రితం కనుగొన్నారో తెలియదు గాని ఈ రోజు చక్రంలేని చోటులేదు. చక్రం ప్రమేయం లేకుండా ఒక్క వస్తువు కూడా తయారుకాదు. బండ్లలో చక్రాలు, వాచీలలో చక్రాలు, ఘోన్లలో చక్రాలు, యంత్రాల్లో చక్రాలు, ఎక్కుడ చూసినా చక్రాలు, ఎక్కుడ చూసినా చక్రాలే.

నిప్పు, చక్రం కనుగొన్నవారు, జీవితగమనంలో ఆహారం సంపాదనార్దం ఉపయోగించిన వనిముట్టు కనుగొన్నవారు.. వీళ్ళే సమాజంలో మొదటి సైంటిస్టులు.

ఆ విధంగా సైన్యము జనం స్ఫోంచారు. “నిన్నటికంలే తారోజు, తారోజు కంటే రేపు ఎక్కువ సుఖంగా జీవించటానికి, తమను తేలిక చేసుకోవటానికి, తక్కువ శ్రమతో ప్రక్కితినుంచి ఎక్కువ ఫలితం సాధించుకోవానికి”, సైన్యము జనం స్ఫోంచారు. మానవునికి, ప్రకృతికి జరిగిన ఘర్షణ, పోరాటంలో భాగంగా సైన్య పుట్టింది. మానవునితో సంబంధం లేని సైన్యాలేదు. సమాజంతో సంబంధంలేని మానవుడూ లేదు. కాబట్టి సైన్య సమాజంలో భాగం. సైన్య సామాజిక జీవితంలో భాగం. సమాజానికి, మానవ జీవితానికి సంబంధం లేని సైన్య ఉండదు. అందుకనే.

అరదరూ కాస్త్రాల్లే

మనిషి మాటల్లో ఏది చెప్పినా, నిత్య జీవితంలో ఆచరణలో వీలయినంత వరకు సైన్యము పాటిస్తూనే ఉంచాడు.

“అన్నమూ, సున్నమూ రెండూ ఒకటేనాయనా” అనే వ్యక్తి కూడా “అన్నమయితేనేమిరా? సున్నమయితేనేమిరా ఈ పాడు పొట్టుకు అన్నమే వేతామురా” అంచాడు గాని “ ఈసారికి ఒక్క బుట్టెడు సున్నము వేతాములే” అనుకోడు. అన్నం ప్రకృతితో పోరాడితే వచ్చింది. ఆ పోరాటంలో సైన్య మానవునికున్న ఒక ఆయుధం.

“మంత్రము పరించి లిప్పపాటులో హిమాలయాలు చేరెను.” అని నమ్మమనే మిత్రుడురైలో, బస్సీ, విమానమో ఎక్కి హిమాలయాల దగ్గరకు పెట్టాడు గాని, మంత్రం పరిద్వామనుకోడు. బస్సులు, రైళ్ళు, విమానాలు శాత్రు జ్ఞానంలో భాగమే.

రోగం వచ్చి అందో తన చెందే వ్యక్తి ముడువులు కట్టవచ్చు, అంతాలు వేయవచ్చు, అంతటిలో గడు. వెంటనే డ్యాక్టరు దగ్గరకళ్ళివైద్యం చేయించుకొంటాడు. వైద్యం సైన్సులో భాగమే. ఆ విధంగా నిత్య జీవితంలో అందరూ తిండి, గుడ్లా, యిల్లా, వగైరా అనేక పిషయాల్లో శాత్రువుంగా ప్రవర్తిస్తారు. అలాగే సైన్సు యిచ్చిన శౌకర్యాలు వాడుకుంటూ శ్రమను తేలిక చేసుకొన్న మనిషి, గతంకంటే సుఖంగా జీవించటం మొదలెట్టిన వాడు ఇవన్నీ వదులుకొని వెనక్కు ప్రయాణం కట్టమంటే వినడుగాక వినడు.

జీవితాచరణలో కనిపెట్టబడిన సైన్సు జీవితంలో భాగంగా సంయోగం చెందుతుంది. దీన్నెవరూ విడదియలేరు. తమ జీవితం సాగే వరకు వస్తే జనం అనివార్యంగా శాత్రువుంగా ప్రవర్తించాల్సి వస్తుంది. అందుకే జనమంతా సైంటిస్టులే అనవచ్చు.

3. సైన్సు - సాంకేతికమూ

చుట్టూ ఉన్న ప్రకృతిలో భాగం మనిషి, ఈ ప్రకృతిలో గల వివిధ వస్తువులలో వచ్చే మార్పులకు కొన్ని నిర్దిష్ట సూభ్రాతలన్నాయి. అంటే ఆ మార్పులు ఒక పద్ధతికి లోబడి జరుగుతున్నాయి. నక్కలామండలాల్లో, సౌరకుటుంబంలో, సూర్యునిలో, సౌర కుటుంబంలో భాగమైన భూమిలో, భూమి మీదున్న జీవ, నిర్మీవాలలో, మానవ సమాజంలో మనిషిలో, పదార్థానికి మూలరూపులైన పరమాణువులలో - ఒక క్రమ పద్ధతి ఉంది. ఆ ప్రవర్తనా నియమాలు ప్రకృతి సిద్ధంగా ఉన్నాయి. వాటిని మన యిష్టాల బట్టి మనం స్ఫుర్తించము. స్ఫుర్తించలేము. ఆయా వస్తువులతో మనం సంబంధంలోకి వచ్చినవ్వుడు మనం ఆ నియమాలను తెలుసుకొంటాము. అలా సంబంధంలోకి రావటాన్నే ‘ఆవరణ’ లేదా ‘కార్యాచరణ’ అంటాము.

ఆ నియమాల సముద్రాయాన్నే “సైన్సు” అంటున్నాము. ఆ నియమాల సంఖ్య పెరిగేకొద్ది, మన పరిశీలనా సౌలభ్యం కోసం సైన్సును కొన్ని విభాగాలుగా విడదిస్తాము.

ఉదా. భౌతిక శాస్త్రము, రసాయనిక శాస్త్రం, జంతు శాస్త్రం, వ్యక్త శాస్త్రములు మొనేర్యుకోబానికి, పరిశీలించబానికి యిలాంటి పర్మికరణ సరిపోతుంది గాని ప్రకృతిలో యిలాంటి విభజన ఉండదు. అందుకే జీవరసాయనిక శాస్త్రము (జీవ శాస్త్రము రసాయనిక శాస్త్రము), జీవ భౌతిక శాస్త్రము (జీవ శాస్త్రము భౌతిక శాస్త్రము) మందుల శాస్త్రము (రసాయనిక శాస్త్రము శరీర ధర్మ శాస్త్రము) లాంటి నూతన శాఖలు పుట్టుకొని వచ్చాయి.

ప్రకృతి నియమాలను కనుగోనేటప్పుడు మనం విషయసేకరణ, సూట్రికరణ, ప్రయోగం అనే మూడు దశల గుండా ప్రయాణం చేస్తాము అని చూశాము. ఉదా. నదుల్లో, కాలువల్లో, సెలయ్యుల్లో, జలపాతాలల్లో అన్నింటి దగ్గర నీరు ఎత్తునుంచి వల్లానికి ప్రయాణం చేస్తుంది. అనేక “విషయాలను పరిశీలించే”, ఈ దశను “పరిశీలనా దశ”, “విషయ సేకరణ” దశ అంటారు.

ఏ పైంటిస్టు అయినా మొదటిగా ఈ వని చేయాలి. ఈ పరిశీలించిన నాలుగింటిలో గఱ సామాన్యధర్మాలను గుర్తించి సూట్రికరణ చేయాలి. “ ఏ దేశంలోనయినా, వగలయినా, రాత్రయినా ఏ ద్రవ పదార్థమయినా ఎత్తునుంచి వల్లానికి ప్రవహిస్తుంది” అని “సూట్రికరిస్టా” ము. ప్రజల భాషలో “నీరు పల్లెమెరుగు” అనే నానుడి అలా వచ్చింది.

ఇళ్ళిడితో ఆగిపోతే అది సైన్సు కాదు.

నీరు పల్లెమెరుగుతుందో లేదో తెలుసుకోబానికి “ప్రయోగం” చేయాలి.

పై మూడు దశల గుండా ప్రయాణంచేసే ఆ క్రియను “పరిశోధన” అంటాము. (Discovery). ఇలాంటి “డిస్కవరీలు” ప్రజలు వందలూ, వేలూ చేశారు.

పాంకేళికం ఏరించి ౯

“రాపిడ్ వలన నిష్పు పుట్టుంది” అనేది పరిశోధన. ప్రకృతిలో కొమ్మ కొమ్మ రాసుకోని నిష్పుపుట్టింది. ప్రకృతిలో ఉన్నదాన్నే కనుక్కొంచామని (పరిశోధన) వేరే చెప్పనక్కర్దేదు. ఈ పరిశోధన ఆధారంగా చెకుముకి రాశ్య మధ్య దూదిని పెట్టి, కొట్టి నిష్పును పుట్టించారు మన హర్షార్థీకులు. ఇప్పుడు అగ్గిపెట్టి అంచు మీద పుల్లను (రాపిడ్) గియటం వలన నిష్పు పుట్టిస్తున్నాము. సినిమాలలో స్పెషల్ ఫీరోలు బూటు కాలీకేసి గిమట వలన గాని భుజానికిసి గిసిగాని నిష్పు పుట్టించి మనకు ఆనందం కల్గించే ఈ ‘రాపిడ్’ సూల్రాన్నే వాడుకొంటాము.

చెకుముకి రాళ్ళను అగ్గిపెట్టేలను వనిముట్టు లేదా పరికరాలు అంటాము. ప్రకృతిలో జీవించటానికి మానవుడు వనిముట్టు రూపాందించుకొన్నాడు. అప్పటి మానవునికి తెలిసినా, తెలియక పోయినా వనిముట్టు తయారి అనేది సైన్సు యొక్క మూడవ దశ అయిన “ప్రయోగదశ” మీద ఆధారపడి ఉంటుంది.

గుండ్రంగా ఉండే మొద్దు మీద కాలుపెడితే అది దొర్ధుకుంటూ పోతుంది. కాలు పెట్టిన మనిషివెల్లికిలా పడి నడుము విరగ్గొట్టుకుంటాడు. అడవిలో దొరికిన జంతువును తనుండే గుహ దగ్గరకు ఈడ్కుకొని వచ్చేటప్పుడు దానిక్రింద ఒక గుండ్రని కొయ్య పెడితే జంతువు తచేబరము తేలికగా దొర్ధటం గమనించాడు. ఈ “పరిశోధన” లోంచి “చక్రం”, “బండి” అనే వనిముట్టు తయారయ్యాయి.

అడవిలో తిరిగేటప్పుడు ఒక వెదురు కర్ర మీద కాలుపెట్టాడు. కాలు తీయగానే దానికున్న బలం వలన (టెస్ట్న్) అది దబ్బున సైకిలేచింది. ఆ లేచే క్రమంలో ఒక్కసారిగా కాలుపెట్టిన వాని నడిపో, మొహమో వాచిపోయింది. ఆలోచనలో వడ్డడు. ఆ వెదురు కొయ్యను తెగ్గొట్టుకొన్ని), రెండు కొనలను దగ్గరకు లాగి అడవిలో దొరికే తీగమ కట్టాడు. మంచి కొయ్యపుట్టను కోసుగా చేసి “విల్లు-అంబు” అనే వనిముట్టును తయారు చేసుకొన్నాడు.

నిప్పును కనుక్కొవటం పరిశోధన అయితే దాని నిరూపణ లేదా ప్రయోగ దశలో “చెకుముకి రాళ్ళ అగ్గిపెట్టిలు” వచ్చాయి. గుండ్రని వస్తువు దొర్ధుతుందని కనుక్కొవటం పరిశోధన అయితే ప్రయోగదశలో “చక్రం, బండి” వచ్చాయి. వంచిన కొమ్మకు టెస్ట్న్ ఉంటుందని కనుక్కొవటం పరిశోధన అయితే “విల్లు-అంబు” నిరూపణ దశలో వచ్చాయి.

ఈ వనిముట్టు సముదాయాన్నంతా “టెక్నౌలజీ” (సాంకేతికం) అంటాము. “ఔపయోగంలోకి వచ్చిన సైన్సునే”, సాంకేతికం అంటాము. ఈ వనిముట్టు ప్రకృతిలో సహజసిద్ధంగా ఉండవు. మనం తయారుచేసుకొంటాము. వీటినే “ఇన్వోషన్సు” అంటాము. పరిశోధనల సముదాయం “సైన్సు” అయితే వనిముట్టు సముదాయం “సాంకేతికం” అవుతుంది.

“నీరు పల్లమెరుగు” సైన్సు అయితే ఆనకట్టులు, కాలువలు-సాంకేతికం.

“భూమ్యక్రమాలను సైన్సు” అయితే రాకెట్లు, ఉపగ్రహాలు ప్రయోగించటం సాంకేతికం అవుతుంది. ఎక్స్‌రెక్స్‌లను బెక్సరెల్ కనుక్కొవటం సైన్సు అయితే ఎక్స్‌రెమెషిస్ క్యాట్ సైన్స్ సాంకేతికం. ‘ఆవిరి శక్తి’ సైన్సు అయితే ‘రైలింజన్సు’ సాంకేతికం.

పద్మమందు?

ప్రజలకు పనిముట్టు ఉన్నంత దగ్గరగా పరిశోధనలుండవు. పనిముట్టు రోజుాలవసరం. చరిత్రలో ముందు పనిముట్టే మొదలయ్యాయి. ‘కొలిమితిత్తులు’ అనే పనిముట్టు ముందు మొదలై ఆ తర్వాత ఏ నాటికో మంటకు ఆక్రీజన్ సహాయ పడ్డుండనే పరిశోధన వచ్చింది.

“ఆకులు, వసర్లు” మొదలైన మందులు (సాంకేతికం) మందు మొదలై ఆతర్వాత వేల సంవత్సరాల తర్వాత ఆ మందులు ఎలా వనిచేస్తాయో కనుక్కొన్నాడు మనిషి.

కాని ప్రకృతిని మానవుడు అర్థంచేసుకొనే స్తాయి పెరిగినకొద్ది పైన్న ముందుకు వచ్చి తర్వాత సాంకేతికం రావచ్చు). $E = MC^2$ అనే పరిశోధన ముందువచ్చి), “అఱుబాంబు” అనే “పరికరము” తర్వాత వచ్చింది. గుండె, ఊపిరి తిత్తలు పనిచేసే విధము ముందు వచ్చి) ‘హోర్ట్, లంగ్ మెషిన్’ అనే పనిముట్టు తర్వాత వచ్చింది.

సైన్సు) ఒక గుణాత్మక దశ దాకా పెరిగే వరకు ముందు పనిముట్టు తర్వాత సైన్సు) “అనే వరుస క్రమం ఉంటుంది. ఆ దశ తర్వాత “ముందు సైన్సు), తర్వాత సాంకేతికం” అనే వరుస క్రమం ఉంటుంది.

4. నిత్య జీవితంలో సైన్ము

‘ఇందు గల డండు లేడని సందేహము వలదు, ఎందెందు పెదకిచూసిన అందందే గలడు చక్కి సర్వోపగతుండై’ అని భాగవతంలో బమ్ముర పోతన రాశాడు. చక్కి సంగతి మనకు తెలియదు గాని, ఆ వాక్యంలో చక్కి స్తానంలో “సైన్ము” అని చెప్పితే సరిగ్గా సరిపోతుంది.

నిద్ర లేచింది లగాయితు మనం నిద్రపోయే వరకూ సైన్ము కాని దానితో మనకు సంబంధం కనపడదు.

ఆపోరం

ఆపోర సంపాదనకు వాడే ఈటె నుంచి నాగలి, ఆనకట్టలు, కాలువలు, బాపులు త్రవ్యకం, కరంటు మోటర్లు, బ్రాక్టర్లు, నూర్చిడి యంత్రాలు, గోతాలు, గోడాస్లు - అన్ని సైన్ములు.

వంటింట్లోని వచ్చేలు, గ్లాసులు, కప్పులు, సాసర్లు, స్టోవ్, గ్రిండర్, కుక్కర్ - సైన్ములు. కాఫీ, టీ, - సైన్ములు.

పాణా సౌకర్యాలు: బండి, సైకిలు, మోటారు సైకిలు, కారు, రైలు, బిడ, విమానం అన్ని సైన్ములు.

పారా సౌకర్యాలు : తంతి తపాలా, వైర్లెస్, మైక్రోవేవ్, శాట్లైట్ ప్రసారాలు, రెడియోలు, టీవీలు -- సైన్ములు.

వార్తా, రవాణా సౌకర్యాలు పెరిగిన తర్వాత ప్రవంచం సైజా తగ్గింది. గతంలో “కాశికి వెళ్లిన వాడు కాటికి వెళ్లిన వానితో సమానం” అనేవారు. మనకు కాశి ఉత్తరాన ఉన్నది అందుకే కాడు (శ్శశాసనం) కూడా ఉత్తరానే ఉంది. మరిపుడో... విమానాన్ని వాడుకుంటే ఉదయం కాశికి వెళ్లి సాయంత్రానికి తిరిగి రావచ్చు.

పైద్యం : ఆకులు, వసర్లు కాలం నుంచి, పెన్సిలీన్ ట్రైప్లామైసిన్, ఇన్సులీన్ వ్యారా అద్యుత్మైన మందులు. మూత్రపీండం, గుండె, మార్చిడి, పుట్టకతో వచ్చే అంగవైకల్యాలు సరిదిద్దడం. మహామార్గరులని పిలవబడే జబ్బులను జయించటం - సైన్ములు.

మన చుట్టూ ఉన్న, మనము నిత్యమూ వాడుకొనే కాగితాలు, కలాలు, పుస్తకాలు, టేబుళ్ళు, కుర్చీలు, ఫ్యాన్లు, లైట్లు, కష్టద్వాలు, బట్టలు, - యిలా ఎన్నయినా

16 ■■■ సైన్పు ఎవరి కేసం? ■■■
చెప్పుకుంటూ పోవచ్చు). ఈ ప్రవంచంలో ఎంత దూరమయినా ప్రయాణం చేయండి.
ఎంత కాలమయినా ప్రయాణం చేయండి. సైన్పు కానిది కన్నడదు.

ఆఖరికి సైన్పును ఎద్దేవా చేసే వాళ్ళు, తిట్టేవాళ్ళు కూడా సైన్పును
వాడుకోవాల్సిందే.

మీటింగు పెడితే - స్టేజి, షామియానా, మైకు, లానుకట్టిన బట్టా, తిన్న తిండి,
అక్కడకు రావటానికి ఉపయోగించిన కారూ - అన్నీ సైన్పే.

సైన్పు శత్రువులు కూడా శాస్త్రియంగానే తిడ్డారు. శాస్త్రాన్నే వాడుకొంటారు.
అందుకే “సైన్పు సర్వాంతర్వామి” అనవచ్చు).

* * *

5. సైన్పుతో సమస్యలా ?

సైన్పు సమస్యలు స్ఫైర్మించటం ఏంటని అన్నించవచ్చు మనకు. ఆ సమస్యల్ని సైన్పు
స్ఫైర్మించిందా? లేదా? అనెది వివరంగా చూడవచ్చు). కాని ఒక వాస్తవాన్ని ఒప్పుకొని
తీరాలి. సైన్పుతో పాటు కొన్ని సమస్యలు రంగంలోకి వచ్చాయి.

వ్యవసాయం కనుగొన్న తర్వాత, తద్వారా పండినవంట అందరికీ కడువు
నింపగల్గింది. పూర్వం లాగా అడవికి పోయి రోజంతా తిరికితేనే తప్ప ఆహారం దొరకని
పరిష్కారించి పోయింది. పండించిన పంట వారు అందరూ తిని పొట్ట నింపుకోగా యింకా
కొంత మిగిలింది. ఆ మిగిలిన దాన్ని ఎవరు ఉపయోగించుకోవాలి అనే “సమస్య”ను
సైన్పు సమాజం మీద విసిరింది. ఆనాటి సమాజంలో బలంగాపున్నవాడు మిగిలిన
ధాన్యాన్ని పోగేసుకొన్నాడు. ఆ ధాన్యంతో మారకం వేసుకుని యతర వస్తువులను
కొనుకోక్కాగల్గాడు. అలా వస్తువులు సంపాదించుకొని అనుభవించటంలో గల సుఖం
ఏంటో రుచి చూశాడు. దాన్నింకా పెంచుకోవాలంటే ఈ “పోగు వేసుకునే”
కార్యక్రమాన్ని కొనసాగించాలి. పెంచాలి అని నిర్ణయించు కొన్నాడు.

పెరిగిన సైన్పుతో పాటే దాని ఫలితాలు కొందరికి ఎక్కువా, కొందరికి తక్కువా
పంపకం జరిగే స్థితి వచ్చింది. ఇంకొంత కాలం పోయేటవ్వటికి “అందరూ సైన్పును
స్ఫైర్మిస్తాంటే కొందరికి దాని ఫలితాలు అందే స్థితి వచ్చింది”. ఈ సమస్యకు బాధ్యత
ఎవరిది? సైన్పుదా?

సైన్సుకు తవ, పరా, తేడాలు లేపు

రోగం వస్తే ఎవడయినా చట్టాడు. మందు లేస్తే ఎవరికయినా రోగం బాగపుతుంది. కత్తితో పాడిస్తే ఎవడయినా చనిపోతాడు. చలీపెడితే వల్లంతా బిగుసుకు పోయి ప్రాణం పోతుంది. సైన్సుకు ధనిక, పేదా, నీపు, నేను, తన, పరా తేడా లేదు. పైకి మాస్తే యిలానే అన్నిస్తుంది. కానీ,

సైన్సు సమాజానికి వెలుపల జీవించ లేదు. సమాజంలో రెండు రకాల జనం ఉన్నంత సేపు సైన్సు రెండు రకాలుగా ఉపయోగించ బడ్డుంది. “ఆశయాలు సంఘర్షించే వేళ ఆయుధాలు అలీసం కావు” న్నాడు. మహాకవి. “సమాజంతో సైన్సు అలీసం కాదు” అస్థి నిజం.

పేద వానికి క్షయ రావటం వాలా తేలిక. వస్తే చావటమూ తేలికే. మందులు కొనుక్కోలేదు. మంచి ఆహారం తినలేదు. విశ్రాంతి తీసుకుంటే ఉన్నపని కూడా ఊడిపోతుంది. అదే ధనవంతునికి క్షయ రోగం అంత తేలిగ్గా రాదు. వచ్చినా ఖరీదయిన మందులు వాడి తేలిగ్గానే తగ్గించుకో గలడు.

ధనవంతునికి న్యూమోనియా వస్తే, తగినంత రోగ నిరోధక శక్తి ఉంటుంది. కాబట్టి “పెన్సిలిన్మందు” వేయగానే తగ్గిపోతుంది. పేదవానికి తిండి సరిపడా ఉండదు. అందువలన రోగ నిరోధక శక్తి అడుగంటి పోతుంది. టన్నుల కొద్ది పెన్సిలిన్ వేసినా బక్కెర్చు తంతాడు.

కత్తితో పాడిస్తే ఎవరయినా చనిపోయేది నిజమే కాని కత్తి వీధి రోడి చేతిలో ఉంది. పాడిచేది రోడి, పాడిపీంచుకునేది మామూలు మనిషీ.

చలిపెడితే బిగుసుకు పోయి అందరూ చనిపోతారు అది సైన్సు. కొంపా గోడూ లేని శ్లాటుఫాం బ్రతుకులు ఈడ్చేవారు చనిపోయే ప్రమాదం ఉన్నంతగా ఇంద్రభవనం లాంటి యింట్లో వెచ్చగా ఉలెన్ దుప్పట్లలో వపలించిన వానికి ఉండదు కదా.

అభివర్ణకి

1945లో జపాన్ మీద వేయబడిన అఱు బాంబుల జ్ఞాపకాలు యింకా మాసి పోలేదు. లక్షల్లో జనం క్షణాల్లో మాడి మసైపోయారు. పెద్ద పెద్ద భవంతులు, కేవలం అప్పిపంజరాల్లా మిగిలాయి. కశకశలాడుతున్న పట్టణాలు కొద్ది నివుపోల్లో శ్రుతానాల్లాగా మిగిలిపోయాయి. ఇప్పుడు ప్రవంతంలో ఉన్న అణ్ణాయుధాల మొత్తం

పేల్చేటట్టయితే ఈ ప్రవంచాన్ని సీరియల్గా డజను సార్డ్రోగా మాడ్చె వేయొచ్చ). ఒకసారి మాడ్చె)సిన తర్వాత యింకేం మిగిలి ఉంటుంది? భూమి మీద చోటు చాలక ఆకాశంలోను, సముద్రాల్లోనూ అణ్ణాయుధాలు పేర్చేశారు. ఈ పాపం, భారం అంతా అణుశక్తిని అందించిన సైన్యదా? మరి, మన దేశంలో ముంబాయిలోనూ, కలకత్తాలోనూ అణు విద్యుత్ కేంద్రాలున్నాయి. ఇక్కడ అణుశక్తి విద్యుచ్ఛక్తిగా మారి మోటార్లు తిరుగుతున్నాయి. రైలుబండ్లు పరుగెత్తుతున్నాయి. ఫ్యాస్టు తిరుగుతున్నాయి. కాంతిగా మారి బల్యులు వెలుగుతున్నాయి. ధ్వనిగా మారి శ్రావ్యమైన సంగీతం విన్నిస్తుంది. ఉష్ణంగా మారి పరిశ్రమల్లో ఖనిజాలను కరించి లోహాలను వెలికి తీస్తుంది. ఇక్కడ అణు శక్తి ఉపయోగాలు మాస్తున్నాము కదా?

ఎన్నో ఉపయోగాలు చేస్తున్న విద్యుచ్ఛక్తి కూడా సైన్యలో భాగమే కాని

ఒక మనిషిని ఎలక్ట్రిక్ కుర్బీలో కూర్చుచెట్టి స్విచ్ వేస్తే కొద్ది నిముషాలలో అక్కడ మనిషీ ఉండడూ శవం కూడా మిగలదు. బూడిద కూడా ఉండే లేనట్టే.

ఒక దైతు అమాయకత్వంతో పాలం గట్టుమీద పడున్న తీగను ఎత్తి అవతల పెడ్డమని చెత్తో ఎత్తుతాడు. ఆ తీగలో విద్యుత్తు ప్రవహిస్తూ వుంటే వుట్టకున్న తను గిలగిలా కొట్టుకొంచాడు. గాభరావడిన అతని భార్య అతన్ని లాగే ప్రయత్నం చేస్తుంది. ఇద్దరూ విద్యుత్తుకు చిక్కిపోతారు. పిల్లలిద్దరూ బేరుమని ఏడున్నా వచ్చి) అమ్మా నాన్నలను వాటిసుకుంచారు. మొత్తంమీద నలుగురూ చచ్చిపోతారు. కేవలం విద్యుచ్ఛక్తి ని తిడ్డుపోతే చాలా!

హత్తావరణ కాలుష్యం

ఫ్యాక్టరీలలో మనుషుల కవసరమైన రకరకాల వస్తువులు తయారపుతున్నాయి. వాటిసుపయోగించుకొనే మానవులు సుఖ పడ్డున్నారు. ఆ ఫ్యాక్టరీలు వదిలిన దుమ్ముళీ, ధూళి, పాగ వలన చెట్లు పాడయిపోతున్నాయి. మనుషుల యిండ్లలో, వంటిమీద, తిండిలో, సీళ్లలోనూ ఆదే ధూళి, దుమ్ముళాగా ఎక్కువగా వచ్చే ఫ్యాక్టరీలు మనుషులు నివశించే ప్రాంతాలకు దూరంగా కట్టివచ్చు). పాగను తగ్గించే పరికరాలు ఫ్యాక్టరీలో వాడవచ్చు). అలా యజమానులు చేయరనుకోండి.

ఫ్యాక్టరీ ప్రక్కనేగల నదిలో కాలుష్యాన్ని వదిలితే, అదే సీళ్లు జనం తాగి, రోగాలు తెచ్చుకుంటున్నారు. వశువులు శ్రాగి వస్తున్నాయి. చేపలు గుట్టలు గుట్టలుగా చచ్చిపోతున్నాయి.

తుంది

అంతరంగము : [ప్రేషకులు చేయలమని ఓపేసుకొన్న తరువాత మెళ్ళిస్తాయన్ ఉపక్రమిస్తాడు. ముందుగా మెలివేసుకొన్న చేతులతో నిలబడి గ్రాదు రెండు చివరలు రెండు చేతులకు అందించమని కోర్చాదు మెళ్ళిస్తాయన్. ఆలా అందించడముతోనే తీరిపోతుంది నమస్య.

గమనిక : మూడు అడుగుల పొడవు, మెత్తగా ఉండే నూలు రంగు గ్రాదు, ఒక స్త్రీలు రింగు (చేతికి వేసే స్త్రీలు కడియం) చాలును, ప్రేషకులకు ఒదిలేయాలి నమస్య. వారు చేయలేమంచేనే మెళ్ళిపుయన్ చేసి చూపించాలి.

లిన్నింటా తు

ప్రదర్శన : మెళ్ళిస్తాయన్ ఒక తెల్లని కాగితం తీసుకొని మంత్రించి రెండు దారములకు వ్రేలాడదిని, ఈ కాగితాన్ని తలతిక్కు బాబాగారు యిచ్చారని చెప్పుతాడు. ఇది అతని పూర్వదయమట. ఆయన శరీరంలోను, అణువు అణువునా ఓంకార నామమేనట. భక్తితో ధ్యానించి ఈ అంశం చెయ్యాలి. అని ప్రార్థన చేసి ఘాటముందున్న అగరు వత్తి తీసుకొని ఆ కాగితమునకు కొన్నిచోట్లు నల్లటి గాట్లు పెడతాడు. చూస్తూ వుండగానే ఆ గాట్లు ప్రాకుతూ కొద్ది నిమిషములలోనే తుంతారమునకు రావడం జరుగుతుంది.

జైతలతిక్క బాబా. నీవే అద్యాతమే సీవు - అంటూ స్తుతిస్తూ ఒక్కమరచిపోతాడు మెళ్ళియెన్.

అంతరంగము : ఒక తెల్లు కాగితము మీద ముందుగా ఓం అన్న అష్టరములు ప్రాసి ఉంటాయి. సురేకారము (పాటాపియం సైంట్స్‌టు) సీటిలో చిక్కగా కలుపుకొన్న ద్రావణముతో (కొర్టిగా బంకమ కలుపుకోవడం కూడా మంచిది) కాగితం మీద అష్టరములు ప్రాయాలి. ఈ అష్టరములు తెగని బంధం వలె ప్రాయాలి. ఒక చివర నిప్పు పెట్టినప్పుడు, చివరి అష్టరం చివర భాగం వరకు మండాలి గదా అందుకని బంధము తెగని విధంగా ప్రాయాలి.

బాగుగా ఆరిన పిదప ఈ కాగితము దాచాలి. ఈ అష్టరములు కూడా ఉన్న వద్దతిలో ప్రాయడం ఇంకా మంచిది. కాగితములోని ప్రాసిన భాగం మెళ్ళియున్ వైపు ఉండుటవలవ ఎటువంటి ఆమమానమునకు ఆస్కారముండదు.

గమనిక : ఆగరువత్తితో గానీ, కాలుతున్న సగరెట్తో గానీ బంధపు అష్టరములకు ఒక చివర ముట్టించాలి. ఒకసారి అంటుకొన్నప్పుడు అది కాలుతూ ముందుకు సాగుతుంది.

౬ సీసాను ఎత్తగలవా?

ప్రదర్శన : ఒక సీసాను బల్లమీద పెట్టి, దారము కట్టి ఉన్న పెన్నిలును సీసాలోకి పెట్టి దారము చట్టుకొని సీసాను పైకి ఎత్తాలి - అని సవాలు వినురుతారు. [ప్రేషకులు ప్రయత్నించగా పెన్నిలు వెలుపలికి చెప్పేస్తుంటుంది మాటి మాటికి. ప్రతిసారి ఓపిగ్గ పెన్నిలును లోపలికి జారివిడుస్తూ ఉంటాధు మెళ్ళియున్. ఓపిక నశిస్తుంది చివరకు. తన చేతికి కట్టి ఉన్న తాయెత్తును చూపిస్తూ ఇది ఉన్నవారు ఎవ్వరయినా చేయవచ్చ అని పెన్నిలును లోనికి జారివిడచి దారముకొను చేతపట్టుకొని జై రహేళ జైరవి, రుంం, పటక్ పటక్, బటక్ అంటూ దారాన్ని పైకి ఎత్తుతాడు. విచిత్రంగా సీసా కూడా

అఖరికి మంచినీట్టే కదా అని చెంబులు విపరీతంగా త్రాగితే 'వాటర్ ఇన్చాక్స్ కేషన్', అనే జబ్బు వస్తుంది

చేతిలోని కత్తి కాయలు కోసుకోటానికి ఉపయోగపడుంది. అదే కత్తిని ఎదుటివాని గొంతులో దించితే ప్రాణాలు పోవచ్చు).

మనిషి కావాలని త్రాగినా, పారపాటున త్రాగినా ఎండ్రెండ్ అతన్ని చంపేస్తుంది. అదే ఎండ్రెండు ఉపయోగించి క్రిమి కీటకాదుల బారి నుంచి పంట పాలాలను రఙ్జించుకోని తిండి సంపాదించుకోవచ్చు)

ఫ్లైడును ఉపయోగించి ఆపరేషన్లు చేయవచ్చు). ప్రాణాలు తీయవచ్చు).

తుపాకీతో జనంమీద పడిన క్రూర జంతువును చంపవచ్చు). అమాయక జనాన్ని చంపవచ్చు). దేశభక్తి కైపు ఎక్కిప్రయించి దేశాలను కబించవచ్చు) ఇదే తుపాకీను ఉపయోగించి ఇదే తుపాకీతో విదేశస్వుల దాడిని ఎదుర్కొని ఆత్మరక్షణా చేసుకోవచ్చు).

సమస్యలున్నాయిని..

సైన్యము కాదంటారా జనం?

నడిచి వెళ్లే మనిషికి దెబ్బలు తగిలే అవకాశాలు తక్కువ. సైకిలు మీద పోతూ క్రింద పడితే కాలో, చెయ్యా దోక్కుపోతుంది. మోటారు సైకిలు మీద నుంచి క్రింద పడితే ఏదో ఒక అవయవం విరిగిపోతుంది. బస్సు ప్రమాదం అయితే రెండు, మూడు శార్టీలు గల్లంతు. రైలు ప్రమాదం అయితే అరడజను పైగా ప్రాణాలు పోగొట్టుకుంటారు ఇంకా వేగంగా ప్రయాణం చేసే విమానం ప్రమాదానికి గురయితే ఒక్కరూ బ్రతికి బయట పడరు సైన్య పెరిగే కొద్ది వేగం పెరిగింది అదే మోతాదులో “ప్రమాదం జరిగితే” నష్టొలూ పెరిగాయి అయినా వీటన్నిచేసి వదిలి “నడిచిపోదాములే” అంటే ఎంతమంది జనం వింటారు?

“టెరికాటన్, టెరిలిన్ బట్టలు నిప్పంటుకుంటే వంటికి అతుక్కుపోతాయి లాగినా ఊడిరావు కాబట్టి కాటన్ బట్టలు కడ్తాము. అవయినా అంటుకుంటే వశ్చ కాలుతుంది. వాటిని మానేసి నారబట్టలు, తోలు బట్టలు, ఆకులు కట్టుకోవటం అని మాత్రం ఎందుకు? దిశమెలన దిరుగుదాం” అని ఎవరు తెలుగు పిచ్చి వట్టిందని వెంటబడి తరుముతారు

సమస్యలున్నాయనీ, నష్టొలు జరుగుతున్నాయనీ, సైన్య ప్రసాదించుపోతాయి వదులుకొని చరిత్రలో వెనిక్కి ప్రయాణం చేయటానికి ప్రజలు సిద్ధంగా వుండదు అయితే

22 ■■■ సైన్సు ఎవరి కేసం? ■■■
ఈన్స్టాలు జరగాల్సిందేనా?

మానవ జీవితాన్ని సుఖవంతం చేయటానికి ఉద్దేశించ బడిన సైన్సుతో న్స్టాలు జరిగితే మొత్తం సైన్సునే నిందించటం కాకుండా ఆ న్స్టాలు ఎందుకు జరుగుతున్నాయి? జరక్కుండా వుండాలంటే ఏంచేయాలో అలోచించాలి. ఆలోచిస్తున్నారు కూడా చాలామంది.

ఎష్టరు భాధ్యతలు?

సైన్సును వాడుకోవడంలో కావాలని చేసినా, పారపాటున చేసినా ఆ తప్పులు చేసేది మనిషి, దానిని దండించాల్సి వచ్చినా, నిందించాల్సి వచ్చినా ఆ పని చేయాల్సి ది మనిషినేగానీ, సైన్సును కాదు. రెండు కారణాల వల్ల సైన్సుతో ప్రమాదాలు జరుగుతాయి.

అమాయకత్వరివలన

- పాలం గట్టుమీద గల కరెంటు తీగను తెలియక పట్టుకొని ప్రాణం పోగొట్టుకున్నాడు.

- పోగుళాగితే ఉపిరి తిత్తుల్లో క్యాస్టర్ వస్తుందని తెలియక కట్టలు కట్టలు బీడీలు త్రాగాడు.

- వాతలు వేస్తే ధనుర్వాతం వస్తుందని తెలియక, బొడ్జుకోసి పెడవూస్తే బిడ్డ ప్రాణానికి అపాయం అని తెలియక చేశాడలా.

“తెలియక”, “అమాయకత్వం” వలన జరిగే ఈ న్స్టాలు జరక్కుండా వుండాలంటే ఆ తెలియనితనాన్ని, అమాయకత్వాన్ని వదిలించాలి.

కొసులు, సెమినార్లు, పిల్లలకు సైన్సుయిమిడె వుండే ప్రదేశాలు మావడం, కలారూపాలద్వారా, వీడియో, సైడ్స్, పోష్టఫ్ఫద్వారా ప్రవారం, ప్రజలతో చర్చలు జరిపితమ సమస్యల్లో తామే పాల్గొటట్లు చేయటం— యిలాంటి అనక కార్బూకమాలు జన విజ్ఞాన వేదికల్లాంటి సైన్సు సంఘాలు తీసుకోవడంలో గల ఉద్దేశం అదే.

అయితే...

బాగా తిండి తింటే క్షయ రోగం రాదని మనము జనానికి తెలియచేస్తాము. మరి ఆ తిండి దొరికేదట్లా? తిండి, నీళ్ళు పరిసారాల పరిశుద్ధత, పని ఉంటే ప్రజలు అరోగ్యంగా ఓపించగలరని నేర్చిస్తాము. కాని తిండి నీళ్ళు, పని వగైరా ఎలా

■ ■ ■ సైన్పు ఎవరి కోసం? ■ ■ ■

దొరుకుతాయి? చదువుకుంచే ప్రయోజనాలున్నాయని మనం చెప్పాము. కాని పీటివాళ్ళను బడికి పంపితే కుటుంబ ఆదాయం తగ్గిపోతుంది. ముందు తిండే గడవదు. చదువు పలన వచ్చే ఉపయోగం అందుకునేదాకా బ్రతకడు. ఈ సమస్యకు మనమేం చేయగలం?

వ్యక్తి చేతిలో లేని సామాజిక కారణాల వల్ల ప్రజలు అమాయకత్వంలో ఉండాల్సివస్తుంది. సైన్పుతో వచ్చే నష్టాలను మౌనంతో భరించాల్సి వస్తుంది.

ప్రజల అమాయకత్వం వదరించాలని అనుకునే సైన్పు సంప్రాతు, దీనికి మూలమైన సామాజిక కారణాలను ప్రశ్నించటం కూడా నేర్చించాలి. ప్రశ్నించేవాడు ఆలోచిస్తాడు. ఆలోచించే వాడు సమస్యను తొలగించుకో డానికి ఆవరించటం మొదలుపెడతాడు.

ఒక గ్రామంలో కాలువసీళ్ళు నేరుగా శ్రాగిసందున వివరితంగా విరేచనాల జబ్బులు వచ్చాయి. ఒక్క క్రూరికి వైద్యంచేయవచ్చు సైన్పును పయోగించి. సైన్పును అలా ఉపయోగించితే జనం సమస్య పూర్తిగా తొలగదు. నీళ్ళు కాగబెట్టి చల్లార్పుకోమని చెప్పామ్చు. “అన్నం వండుకోటానికి కట్టిలు లేకపోతే నీళ్ళక్రూడ కాగబెట్టుకోమంటారని”, అడుగుతారు వాళ్ళు. “లెట్రిన్లు కట్టించుకోండి” అనవచ్చు మనం. “ఒక్క లెట్రిన్కి రెండు వేల రూపాయలు ఎక్కువుంచి తెమ్ముంటారు?” అంచారు జనం. ఆ గ్రామానికి రష్టిత మంచినీరు సరఫరా పథకం అమలు చేయటమే అంతిమ వరిప్పురం. దానిమీద ఆలోచించటం నేర్చించితే ఆ వైపు జనం కృషిచేసే అవకాశం ఎవ్వటికయినా వస్తుంది. సైన్పు కార్యకర్తల పని “సామాజిక” అమాయకత్వం పోగొట్టే దశ దాకా ఎదగాలి.

కావాలని చేసే వాళ్ళు ఉన్నారు.

సిగరట్లు తయారు చేయటంలో సైన్పు ఉంది. సిగరెట్ ఫౌక్టరీ యజమానులకు సిగరట్లలో నష్టం ఉందని తెలుసు. కాని తమకు లాభం ఉన్నది కాబట్టి రకరకాల ప్రచారాలతో సిగరట్లు శ్రాగమని జనాన్ని బలవంతం చేస్తారు.

సారాయి తయారీలో సైన్పు ఉంది. సారాయి శ్రాగితే జనానికి నష్టం. ఇది తెలిసే తయారు చేస్తారు రకరకాల సారాయిలను.

ఇదంతా తెలిసే ప్రభుత్వం అనుమతిస్తుంది. ప్రభుత్వమే సారాయి సరఫరా చేసింది కూడా గతంలో.

కొన్ని మందులు ప్రమాదకరమని తయారు చేసే కంపెనీలకు తెలుసు. జనం ప్రాణాలు పోయినా పర్మాలేదు తమకు మాత్రం లాభాలు రావాలని తయారు చేస్తారు.

24 ■■■ సైన్య ఎవరి కోసం? ■■■

పాతబడిన, కాలం చెల్లిన సాంకేతిక పరిజ్ఞానాన్ని ఎగుమతి చేస్తే బడుగుదేశాలు మరింత బడుగుగా మారుతాయని తెలిసే అభివృద్ధి చెందిన దేశాలు అలాంటి పరిజ్ఞానాన్ని ఎగుమతి చేస్తాయి తమ లాభాల కోసం.

సైన్యమను జనం అందరూ స్ఫైస్టారు. ఆ విధంగా సైన్య ప్రజల సమిళ్లి ఆప్సి. అయితే ఆ జనంలో కొందరు సైన్యమను తమ స్వప్రయోజనాల కోసం వాడుకొనే క్రమంలో “ఏ జనమయితే సైన్యమను స్ఫైస్టారో”, ఆ జనానికి సష్టుం కల్గినా, ప్రమాదం వాటిల్లినా కించిత్తు చింతించరు.

ఇక్కడ సైన్యతో జరిగే ప్రమాదాలు “ప్రజల అమాయకత్వం” వలన కాదు. కొఢిమంది “కావాలని” (Deliberate) అలాచేయటం వలన జరుగుతుంది.

ఇక్కడ కూడా ప్రజలను ఆలోచించ చేయటం, ప్రశ్నించేటట్టు చేయటం సైన్య సంపూల విధి. “సర్వమానవ కల్యాణానికి సైన్యమను” ఉపయోగ వడేటుల చేయాలి.

ప్రజలకోసం సైన్య అంటా మనం. “ఏ ప్రజల కోసం” అనే ప్రశ్న వెంటనే వస్తుంది. “సైన్యమను స్ఫైంచినా దాని ఫలితాలు ఏ మాత్రమ అందని మెజారిటీ ప్రజలకోసమా?”

“సైన్యమను స్ఫైంచటంలో భాగం పంచుకొనకుండా, పంచుకున్నా అతి తక్కువగా పాల్గొంటూ, ఫలితాలు మాత్రం అధిక భాగం దిగమింగుతూ, ఆ క్రమంలో ప్రజలకు నష్టం కల్గినా లక్కుచేయని మైనారిటీ ప్రజలకోసమా?”

ఇది తేల్పుకోవటం కూడా ఒక తప్పనిసరి అవసరమే.

* * *

6. సైన్సు ఎవరి కోసం“

ఫలానా వ్యక్తి మంచివాడని నాకు నమ్మకముంది. ఇలాంటి మాటలు మన నిత్యజీవితంలో అనేకసార్లు వినే వుంటాము. నమ్మకమున్నా, విశ్వాసమున్నా రెండూ ఒకటే. ఆయన మంచివాడు కూడా అని ఎప్పుడూ మనం ప్రశ్న వేసుకోము. ఎవరయినా ప్రశ్న వేసినా నమ్మము. మన నమ్మకాన్నిబట్టి మనం పోతాము. సైన్సు అయితే “ఆయన మంచివాడో కాదో నిరూపణ చేయండి. ఆ తర్వాతే అసలు విషయం గుర్తిస్తాను అంటుంది.” అదే నమ్మకం (విశ్వాసం) అయితే అలాంటి ప్రశ్న వేయదు. అందుకనే ట్రైవేయనిదాన్నే విశ్వాసం అంటాము. సైన్సు బ్రతకటానికి, పెరగటానికి ప్రశ్న వేయటం తప్పనిసరి. ఆ క్రమంలో సైన్సు (మానవపరిజ్ఞానం) పెరుగుతుంది. ప్రశ్న వేయటమంటే గిట్టిదు విశ్వాసానికి. అందువలన చరిత్రలో సైన్సుతో నిరంతరం పోట్లాడుతున్న అంశమేంటి? “విశ్వాసం”.

విశ్వాసానికి, మూడివిశ్వాసానికి కూడా చిన్నతేడూ ఉంది. “మంత్రం వేస్తే రోగం పోయింది” అని నమ్మటాన్ని విశ్వాసం అంటాము. అలా పోతుండూ లేదా ప్రశ్న వేసుకొనడు కాబట్టి మంత్రం వేస్తే రోగం పోతుంది అని వాదించడం, తనకు రోగం వస్తే మందుల బదులు మంత్రం వేయించుకోవటాన్ని ప్రాటించటం, తన ప్రకృతావాళ్ళకు మంత్రం వేయించుకోమని చెప్పి హూర్కొనకుండా బలవంతం చేయటం, అంత తేలికగా మాట వినకపోతే తన్నయినా సరే మంత్రం వేయించేసారు. దీన్ని మూడి విశ్వాసమని పిలుస్తారు. ఇక్కడింక ఎటువంటి హేతుబద్ధమైన వాదనగాని, చర్చగాని బ్రతకటానికి పిలులేదు.

నాదేవుడే గొప్పవాడు అని నమ్మటాన్ని విశ్వాసం అంటారు. నా దేవుడే గొప్ప. మీదేవుళ్ళంతా వెధవలు అని తెట్టుడం, బలవంతాన తన విశ్వాసంపై యితర మతస్థులను త్రిప్పుకోవాలని ప్రయత్నము చేయటాన్ని మూడి విశ్వాసం అంటాము.

విశ్వాసానికి కూడా ఒక చరిత్ర ఉంటుంది

సైన్సుకు చరిత్ర ఉన్నట్టే విశ్వాసానికూడా చరిత్ర ఉంటుంది. సైన్సులోని నిప్పుకూ, చక్రానికి, నాగలికి, మోటారుకారుకి . ఇలా విడివిడిగా చరిత్ర ఉన్నట్టే ప్రతి విశ్వాసానికి చరిత్ర ఉంటుంది. అలాగే సైన్సులాగానే విశ్వాసాలు కూడా మానవుడినిత్యజీవితంలో భాగాలు. అందుకనే విశ్వాసాలు కూడా జీవితానుభవంనుంచే పుట్టాయి.

అంటే కార్బావరణ లోంచే పుడుతున్నాయన్న మాట. అంతవరకూ నిజమే. కాని (మూడు) విశ్వసాలు పాణీక సత్యాలు మాత్రమే. సైన్సు ఆ విషయానికి సంబంధించి పూర్తి సత్యమై ఉంటుంది.

జంతువులోంచి మనిషి బయటవడే దశలో అనేక విషయాలు అనుభవంలోకి వస్తుండేవి. ఉరుములు, మెరుపులు, పాములు, పెనుగాలులు, వరదలు, చావులు మొదలగునవన్నీ చూశారు. ఇవన్నీ కార్బావరణలో ఎదురవుతున్నావే. వీటికి నిజమయిన అర్ధం తెలియని కాలంలో ఏదో ఒక అర్ధం చెప్పుకొన్నారు. 100 మంది కలీసి ఒక చెట్టును వడదోయటానికి సతమతమవుతున్న సందర్భంలో కొన్ని వందల చెట్లు గాలికి వడిపోవటం చూస్తున్నారు. తనశక్తి కంటే వేల, లక్షల రెట్లు శక్తి కలిగిన సూర్యుడు, వరదలు తదితర అంశాలను కూడా గమనిస్తున్నారు. మనకంటే పెద్దవాడెవడో ఇవన్నీ చేస్తున్నాడనే “విశ్వాసం” ఏర్పరచుకున్నారు. అయితే వీటికి అసలు కారణాలు కాలక్రమంలో కనుక్కున్నాడు మనిషి, కనుక్కున్న తర్వాత కొత్త విషయాల చుట్టూ కొత్త నమ్మకాలు ఏర్పడతాయి. సైన్సుతో పోరాడే బాధ్యతనిప్పుడు కొత్త నమ్మకాలు తీసుకుంటాయి.

సమన్వయంత తెలిగ్గా కూడ ఉండదు. మేఘాలు చ్ఛల్లబడటం వలన వర్షం వస్తుంది అని తెలిసిన తర్వాత కూడా “వానదేవుడు”, సముద్రపుసీరు ఆవిరికావటం వలన మేఘాలు ఏర్పడతాయని తెలిసిన తర్వాత కూడా “మేఘదేవుడు”, ఇలా అనేక విశ్వసాలు చాలాకాలం బ్రతుకుతాయి. కాలం గడిచేకొద్ది విశ్వసానికి వయసు ముదిరి కరుడు గట్టిన “మూడు విశ్వాసం”గా ఫ్రిరవడడం, బలవడంటం కూడా చూస్తుంటాము మనము.

ఇక్కడో చిన్న ఉడాహారణ చూడవచ్చు. రెండు మూడు రోజులు తినటానికి ఏమీ దొరకని మనిషి “ఓ అడవి దేవుడా! ఈ రోజున్న నాకో జంతువు దొరికేటట్టు చూడమని” నమస్కారం చేశాడనుకోండి ఆ మరునటి రోజు ఒకటో, రెండో జంతువులు దొరికాయనుకోండి నమస్కారం చేయటం, జంతువు దొరకటం అనేవి ఆచరణలోని అంశాలు. దినిలోంచి అడవి దేవుడికి నమస్కారం చేస్తే జంతువులు దొరుకుతాయని ఖావించటాన్ని ‘విశ్వాసం’ అంటాం. జంతువులు తెలికగా దొరికే కాలం వచ్చిన తర్వాత కూడా వేటకు వెళ్లే వాళ్ళు విధిగా పూజ చేసే వెల్లాలనే బలవైన కట్టుబాటు “మూడునమ్మకం”గా పీలవబడుతుంది.

నిద్రల్లో కలలు వస్తాయి. కలల్లో మనం ఎక్కుడెక్కుడో తిరుగుతాము. ఏమేమో చేస్తాము. రెక్కల్లేకపోయినా వాటల్లాగా గాల్లో ఎగురుతాము. ఈ కలల అనుభవంతోనే మన శరీరంలో మనలాంటి ఇంకో ఆకారం జీవిస్తూ ఉందని, దానికి ఆత్మ అని వేరు

■ ■ ■ సైన్పు ఎవరి కోసం? ■ ■ ■

పెట్టి అది కలల్లోనే కాకుండా చచ్చిన తర్వాత కూడా స్వర్గానికి పోతుందనే విశ్వాసానికి పునాదివడింది. ఇది నిజమని, నమ్మమని మామూలుగా చెప్పటమే కాకుండా మీటింగులు పెట్టి బలవంతంగా చెప్పించటం, అలా చెప్పినవి ఎవరయినా వినక పోతే బలవంతాన వప్పించటం “మూడు విశ్వాసం” అంటాము. దీని గురించి పరిశోధించి నిద్ర పోయేటప్పుడు కూడా మెదడులో కొంతభాగం వనిచేస్తుండటం వలననే కలలు వస్తాయని నిరూపించబడిన తర్వాత కూడా దాన్నే నమ్మటం కూడా “మూడు విశ్వాసం” అని పిలుస్తాము.

ఏదో ఒకటి జవాబు చెప్పుకోవటం ఆప్యటి తణ్ణా అవసరం కాబట్టి ‘విశ్వాసం’ త్రాత్మాలిక ప్రయోజనం నెరవేర్పింది. కానీ దానిలోని నిజం తెలుసుకున్న తర్వాత కూడా దాన్నే వట్టుకుని వేళ్ళాడటం అనేది పెరిగే సైన్పుకు అడ్డంకిగా మారింది. ఆ విధంగా చరిత్రలో సైన్పుకు విశ్వాసానికి ఒక పూర్తి స్థాయి యుద్ధం నిరంతరం జరుగుతూ వచ్చింది.

ఇలా గమనించుకుంటూ పోతే ఈనాడు చలామణిలో ఉన్న మూడు విశ్వాసాలన్నీంటికి ఒక చరిత్ర అంటూ ఉంటుంది తప్పదుమరి.

విశ్వాసాలు నిర్వహించిన నూతన పాత్ర

చరిత్రలో బానిస యుగంలో దోషుకోబడే బానిసలు, దోషుకోనే యజమానులు అనే రెండుగ్రాపుల జనం ఉన్నారు. మానవ శ్రమతోనే చరిత్ర ముందుకు పోయింది. కాబట్టి శ్రమలోంచి విజ్ఞానం పుట్టింది. కాబట్టి త్రాత్మాలికంగా విజ్ఞానం ఫలితాలను యజమానులు భోంచేసినా, దీర్ఘకాలంలో సైన్పు క్షప్పిపుల వషపాతేననేది నిజం. అనివార్యంగా ఇక సైన్పుకు వ్యతిరేకచైన “విశ్వాసం” యజమానుల చేతిలో ఆయుధమైనది. ఇప్పుడు బానిస యజమానులు, తర్వాత భూస్వాములు భూస్వామ్య యుగంలో, ఆ చైన పెట్టుబడిదారుల యుగంలో పెట్టుబడిదారులు మూడు విశ్వాసాల కొమ్ముగాసారు. వాటిని ఇంకా పెంచి పోషించారు. ఆ విధంగా మూడు విశ్వాసాలు చరిత్రలో నూతన పాత్ర నిర్వహించటానికి తయారైనాయి. ఆ నూతన పాత్రె క్షప్పిపుల మీద సాగే దోషించిన సమర్పించే పాత్ర.

కొన్ని ఉదాహరణలు చూడవచ్చ). “బానిస యజమానిని యజమానిగాను, బానిసను బానిసగానూ, భగవంతుడు తయారుచేసాడు. ఆతను నిర్ణయించిన విధానాన్ని ఎవరు ఎదిరించగలరు?” బానిస యజమానులు స్వప్తించిన ఈ విశ్వాసం ఎక్కడకు దారి తీసింది? భగవంతుడు సర్వశక్తి సంఖ్యుడు కాబట్టి ఆయన నిర్ణయించిన పద్ధతిని

ఎదిరించటం మన వల్ల ఏం అవుతుంది? అని నమ్మి జనం ప్రశ్నించకుండా కొన్ని తరాల పాటు యజమాని తయారుచేసిన విశ్వాసానికి సాగిలబడ్డారు. పెరిగే సైన్సు ఈ విశ్వాసాన్ని చేధించుకొని ముందుకెళ్చిందనుకోండి, అది వేరే అంశం.

“అప్పు తీసుకొని తీర్పుకుండా చనిపోతే వచ్చే జన్మలో కుక్కాపైపుట్టి అప్పిచ్చిన వాడి ఇంటి ముందు కాపలా కాయాల్సిపుంటుంది”, నేనమ్మకం భూస్వామ్య యుగంలో పుట్టింది. అప్పు ఇవ్వగలిగేది భూస్వామి, తీసుకునేది రైతు. తీర్పులేని దుష్టితి రైతుకు ఎదురైనవుడు ఎగ్గిట్టుకుండా భయపెట్టాలని సృష్టించబడింది ఈ విశ్వాసం.

ఇలా ఎన్నయినా నీతి సూఖ్యాలను, విశ్వాసాలను చూడవచ్చు.

పరిత్రలో పెట్టుబడిదారులు తమ అభివృద్ధికి యంత నిర్మాణాల కోసం సైన్సును ప్రోత్సహించారు. ఉపయోగించుకొన్నారు. అదే సైన్సును కార్బికులు ఉపయోగించుకొని పెట్టుబడిదారులకు వ్యతిరేకంగా తిరుగుతుండేసరికి, ఇప్పుడు వారు సైన్సుకు తూట్లు పాడిచే కర్తవ్యం నిర్వహించగల్లే మూడు విశ్వాసాల కోసం వెతుకుతున్నారు.

అనంతపోరాటం

మనిషిని మనిషిదోషుగానే కార్బూక్రమం సాగినంత కాలమూ సైన్సుకూ, మూడు విశ్వాసాలకూ మధ్య పోరాటం సాగుతుంది. దోషిడీ సమాజం అంతమయ్య నాటికి “విశ్వాసం”, సేవచేయటానికి ఇక దోషిడీ దార్లు మిగలరు. కాని ఈ పోరాటం మరో రూపం తీసుకొంటుంది.

ఇక మిగిలే పోరాటమంతా మనిషికి ప్రకృతికీ మధ్య జరిగే పోరాటమే. కొత్తగా కనిపెట్టే ప్రతిశాస్త్రియ అంశం చుట్టూ కొన్ని డజస్లు “తెలియనివి”, సృష్టి అవుతాయి. పీటిలో కొన్ని విశ్వాసాలుగా వరిణామం చెందుతాయి.

ఒకచోట మాయమైన విశ్వాసాల ఇంకోచోట ప్రత్యక్షమవుతాయి. కొత్తరూపంలో కొత్త పరిమాణంలో దర్శనమిస్తాయి.

మానవుడికీ - ప్రకృతికీ జరగబోయే పోరాటం ప్రకృతి పున్నంతవరకూ లేదా ‘మానవుడు’ ఉన్నంతవరకూ సాగుతుంది. అంతకాలం సైన్సుకూ - విశ్వాసానికి కూడా పోరాటం తప్పదు. అందుకనే సైన్సుకున్న అడ్డంకులు తెలిసికోవటం వాటిలో ప్రప్రథమంగా నిల్చే మూడు విశ్వాసాలను వివరణాత్మకంగా తెలికొని, తప్పుకొని, తప్పితే ఎదుర్కొని ముందుకుపోవటం ఈ పోరాటంలో ఒక అనివార్యమైన అవసరం.

7. శాస్త్రీయ దృక్కూఢం పెరగటానికి అడ్డంకులు

మూడు నమ్మకానికి, శాస్త్రీయ దృక్కూఢానికి పాత్ర కుదరదని, ఒకదాని కొకటే వ్యతిరేక అంశమనీ మనకు తెలుసు, నిరంతరం ముందుకు పయనించే మానవ జీవితంతో ముడిపడి ఉండేది, సాయపడేది శాస్త్ర విజ్ఞానం కాబట్టి రోజు రోజుకే ఈ ప్రవంచంలో ఎదిగే లక్షణం శాస్త్రానికుంది. అయితే ఆ ఎదుగుదల శాస్త్రానికి (తెలిసిందానికి) నమ్మకము, మూడునమ్మకానికి మధ్య (తెలియంది, అమాయకత్వము) జరిగే పోరాటం ద్వారా సాగుతుంది.

అయితే సైన్యము నేర్చుకున్న జనం ఇంకోనాటికి దాన్ని తమ జీవితాలకు (సామాజిక శాస్త్రాలకు) వర్తించవేసి తాము అనుభవిస్తున్న కష్టాలకు అసలు కారణం భగవంతుడు కాదు, తోటిమనిషే అని గుర్తిస్తే, ఆ “తోటి మనిషి” మీదనే తిరుగుబాటు చేసే ప్రమాదముంది ఆ ప్రమాదాన్ని నివారించబానికి సామాన్య జనాన్ని ఎల్లకాలమూ ఆ “అమాయకత్వం” లోనే అట్టిపెట్టాలనే ఆలోచనజీస్తారు. దాన్ని అమలు చేయబానికి ప్రయత్నంచేస్తారు దానికోసం తమకు అందుబాటులోవున్న అన్ని ఆయుధాలనూ ఉపయోగిస్తారు ఎవరు?

సమాజంలో శాస్త్రీయ దృష్టి పెరక్కుండా ఉండబానికి అస్తైన అడ్డంకి స్వంత ప్రయోజనం కల్గిన ఈ కొద్ది మందే. వీరే శాస్త్రానికి వ్యతిరేకంగా అన్ని రంగాల్లో మూడు నమ్మకాలను పెంచిపోయించాలని చూసారు.

మతంలో లంకె వేసిన రాజకీయాలే అసలు అడ్డంకి ...

మతాతీత, లౌకిక రాజ్యంగం మనది అని చంకలు గుడ్డకుంబాము మనము. అన్ని మతాలకూ అతీతంగా వ్యవహారించాలనేది దీని అర్థం. కానీ ఆపరణలో కొన్ని మతాలను గౌరవించడం, నెత్తిన పెట్టుకొని ఊరేగటం, కొండొకవో ఏమతం నాకువద్దు అన్నవాళ్ళి ఈసండించడం, పురుగును చూసినట్లు చూడడం జరుగుతుంబాయి

నిజమైన లౌకిక రాజ్యంలో ఏదో ఒక మతం పాటించే వారి కెంతో గౌరవం, గుర్తింపు ఉంటుందో ఏమతం వద్దనుకొనే వారికి కూడా అదే గుర్తింపు ఉండాలి. ఏ మతం కాదనుకునే వారు కూడా బలవంతాన ఏదో ఒక మతం పేరు స్వాగ్తు, కాలేజి అప్పికేషన్లో ఇంకా రాయాల్సిన పరిష్కారి కొనసాగుతూనే ఉంది మతాతీత రాజ్యంలో.

రాజకీయాలకూ, మతానికీ ఉండే లంక తొలగించబడాలి. మనలౌకిక రాజ్యంలో తొలగించబడకపోగా అది విస్తరించింది. వంషాబులో ఆప్యుడు జరిగిన మారణకాండకు ఇదే ప్రధాన కారణమంటే అతిశయోక్తి కాదు.

రాజకీయాల్లో ఉండే ద్రముకులు కేవలం ఓట్లు సంపాదించబమనే బృహత్తర కర్తవ్య నిర్వహణ నిమిత్తం ఒక రోజు హిందూ దేవాలయానికి, ఇంకో రోజు మనీశుకు, మరోరోజు చర్చికి వెళ్లి వారి వారి వేషధారణచేసి వారి పద్ధతిలో ప్రార్థనచేసి వస్తారు. అక్కడుండే అవాయక జనం అమితానందం పాందుతారు. కానీ వెళ్లిన రాజకీయనాయకుడి అంతరంగం రవ్వంతైనా మారేదేమీ ఉండడు.

రాజకీయనాయకులు జాట్లు ఇవ్వడం, వలుకుబడి కల్గిన గారడీ వారి ముందు మోకరిల్లడం, జాతకాలు మాపించుకోడం, శకునం చూసి నామినేషనువేయడం, మమహార్థం చూసి ప్రమాణస్వీకారం చేయడం.. మామూలు మనిషి చచ్చినా పెద్దవార్తకాదు కాని మంత్రి మూర్ఖీనా, తుమ్మినా, దగ్గినా సగం పేపరు నిండే సంస్కృతి ఉన్న నేటి సమాజంలో పై కార్యక్రమాల ప్రభావం మామూలుజనం మీద పడదా? మూడునమ్మకాలు పాటించడం సంస్కాగతంగా మారదా?

ప్రభుత్వ ఆఫీసుల్లో రాష్ట్రపతి ప్రధానమంత్రి, ముఖ్యమంత్రి ఫోటోల సరసన అన్ని మతాలకు సంబంధించిన ఘాటోలు గోడల మీదే పరిమితిని సమావేశం వేస్తాయి. ఇది మతాతీత రాజ్యానికి గుర్తేనా?

వర్షాలు పడక జనం నానా ఇబ్బందులు వడ్డుంటే కృతిమ వర్షం చేయడానికి, బోధ్య వేయించడానికి, కసిసం మంచినీశు టాంకాల్డుతో నయినా పోయించటానికి, శాశ్వతనీటి వనరుల కల్పనకై ప్రాజెక్టుల నిర్మాణం వగయిరా ఆలోచనలు చేస్తే దాన్ని శాస్త్రీయ దృక్పథం అంటాము. కానీ వర్షాలు పడటానికని యజ్ఞాలు, పూజలు చేయించడం మరీందారుణం. ఈ కార్యక్రమానికి ప్రభుత్వం డబ్బులు కేటాయించడం విచిత్రం. ఈ కార్యక్రమాన్ని ఒక రాష్ట్ర ప్రభుత్వం చేపట్టింది. పైగా యజ్ఞాలు ఎందుకు చేస్తున్నావు అంటే యజ్ఞాల్లో, ఆవిరె గాలిలో కలిసే నెయ్యా, నూనె వలన మేఘాలు చల్లబడి వర్షం వస్తుందని ఒక “శాస్త్రీయ వివరణ” కూడా ఇచ్చారు. వర్షం సంగతేమోగాని అనలే తిండిలేని జనానికి ఈ నెయ్యా, నూనె అయినా దక్కుకుండా నివ్వుల్లో పోయటం మాత్రం జయప్రదంగా జరిగింది.

మన రాజ్యంగంలో ఆర్థికల్క 51 ఏ(పోచ)లో

“శాస్త్రీయ దృష్టినీ, మానవతా దృక్పథాన్ని, ప్రశ్నించే అలవాటున్నా,

■ ■ ■ సైన్సు ఎవరి కోసం? ■ ■ ■ 31 ■ ■ ■
సంస్కృతాభిలాషనూ పెంపాందించడం భారతదేశంలోని ప్రతి ఒక్క పొరుని బాధ్యత” అని ఉన్నది.

పై ఆర్థికతగు, అలాగే మన రాజ్యంగానికున్న లోకికతత్వానికి వ్యతిరేకంగా ఎవరూ ఏమీ చేయాదని కూడా చెప్పారు.

ಅಲಾಗಾಕ ಪೈ ಅಂಶಾಲನ್ನಿಂಬಿಸಿ ರಿಟೈಲ್‌ಗಾನ್ನಾ, ಟೋಕುಗಾನ್ನಾ ತುಂಗಲ್‌ದೊಕ್ಕೆ ರಾಜಕೀಯ ನಾಯಕುಲಕ್ಕೂ, ಸಮಾಜಂಲ್‌ ಪ್ರಮುಖಂಗಾವುಂಡೆ ವ್ಯಕ್ತುಲಕ್ಕೂ ರಾಜ್ಯಾಂಗವರಂಗ ಎಟ್ಟುವಂಟಿ ಶಿಕ್ಷ ವಿಧಿಸ್ತಾರ್‌ ಎಕ್ಕುಡಾ ಚೆಪ್ಪಲೇದು.

ಅದೆ ಸಮಯಂಲ್ಲೋ ‘ಮತಂ’ ಗುರಿಂಬಿನ ಸ್ವೇಚ್ಛ) ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಹಾಕ್ಯುಲಲ್ಲೋ ಉಂಡಿ. ಏ ಮತಮಯುನಾ ಪಾಟೀಯೆ ಸ್ವೇಚ್ಛ) ಅಂತೆ ದಾಸ್ತಿ ವ್ಯಕ್ತಿಸ್ಥಾಯಿಲ್ಲೋ ಪಾಟೀಯುಕ್ಕೋಮನೆ ಅಗ್ರಂ ‘ಲೊಕಿಕರಾಜ್ಯಂ’ಲ್ಲೋ ಉಂಡಾಲಿಗಾನಿ, ಅತಕುಮಿಂಬಿ ಅನುಮತಿಂಬಿತೆ.. ಪ್ರವಾರಂ ಚೆಸಿಕ್ಕಿನೆ ಸ್ವೇಚ್ಛ), ಪ್ರಕೃ ಮತಂ ವಾಣ್ಣಿ ಉವಕ್ಕೋತ ಕೋನೆ ಸ್ವೇಚ್ಛ), ಅಂದರೂ ಕಲಿಸಿ ಏ ಮತಂ ಲೇನಿವಾಣ್ಣಿ ಚಾವಮೊದೆ ಸ್ವೇಚ್ಛ) ಯಲ್ಲಾ ಆವರಣಲ್ಲೋ ಆ ಸ್ವೇಚ್ಛನು ಅನ್ಯಯಿಂಬುಕ್ಕಾಂಬಾರು ಪ್ರಜಲು. ಅದೆ ಜರುಗುತ್ತುಂದಿರ್ಬೋಜ್ಜಾ.

அங்குவலன் சாந்தியூ துக்கானிகி மேட்டி அட்டங்கிரா மந்தேஶ்வரத் தீர்த்தங்கரை பகுதியில் உள்ளது.

३५८

ಒಕ ನಮ್ಮುಕಂಗಾ ಎವರಿಮತಂ ವಾರು ಪಾಟಿಯಕ್ಕೆ ವರ್ಣನ್ನಿ ಮನಂ ಪ್ರಶ್ನಿಯಲ್ಲೇಮು. ಆ ಅವಸರಂ ಕೂಡಾ ಲೇದು. ಕಾನಿ ಪರಿತ್ರಕು ತೆಲುಸು. ಮಧ್ಯಯುಗಾಲ್ಲೋ ಪೈಸ್ಸುಕು ವ್ಯತಿರೆಕಂಗಾ ಅನಾಡು ಅಥಿಕಾರಂಲ್ಲಿ ಪೈಸ್ಸು ಭಾಸ್ಯಾಮುಲಕ್ಕೊಮ್ಮುಗಾನ್ನು ಹಚ್ಚಿನ ಮತಂ ಎಂತೋ ಪೀರಾವೇಕಂ ಪ್ರದರ್ಶಿಂಚಿಂದಿ. ಎಂತೋಮಂದಿ ಶಾಸ್ತ್ರಜ್ಞಾಲನು ಪಾಟುನ ಪೆಟ್ಟುಕೊಂದಿ.

మతాల పేరుతో దేశ దేశాన ఎంతో మారణకాండ చరిత్రలో జరిగింది. ఇవులికీ జరుగుతూనే వుంది. సైన్సును ఆవరణలో ఉపయోగించుకొని, సమాజపురోధిష్టులికి పాటుబడగల ఎంతో మంది అమాయక జనన ఆహారముంలో సమిధ్యాల్పోడం శాస్త్రీయ ర్యాక్చఫం అవుతుందా?

మతంచుట్టు ఎన్ని రకాల మూడ నమ్మకాలు పెరుగుతున్నాయో అందరికీ తెలుసు.

విజయదశమి రోజు ఆవరేషన్లు మానేసి సెన్ఱ్ ప్రసాదించిన ఆవరేషను థిమేటరు

సామాగ్రికంతా వసుపు కుంకుమలూ పూయడం, ఆవరేషనుకు ముందు పూజిచేయడం, భగవంతుణ్ణీ ప్రార్థించమనడం ఇన్నీ శాత్రువిజ్ఞానం ద్వారా వైద్యం సాధించుకున్న శక్తి సామర్యాలను వట్టిగ్గా అవమానపర్చుకోవడం కాదా?

మనుషుల్లో రకాలున్నట్టే మనం పూజించే దేవుళ్లలో కూడా వర్గికరణ జరిగింది. వెంకటేశ్వరస్వామి, అయిపులాంటి కుబేరులయిన దేవుళ్లు, శ్రీశైలం, మంత్రాలయం వంటి అప్పర్ మిడిల్ క్లాన్ దేవుళ్లు, లోయర్ మిడిల్ క్లాన్ పేద దేవుళ్లు, కొన్ని చోట్ల పుట్టపాత్ర దేవుళ్లు పున్నారు ఇలా ఎందుకు వర్గికరణ జరిగిందని వీరికి నిత్యం పూజలుచేసేవారు ఆలోచించరు మరి. మన స్తోయినిబట్టే మనం పూజించే దేవుళ్లుకూడా.

కేరళలో భూసంస్కరణలు పెట్టి అందులో దేవుడి కమతాలకి మినహాయింపు యిచ్చేసరికి, భూస్వాముల మిగులు భూమినిండా తెల్లవారేసరికంతా దేవుళ్లు వెలిసి కావలాకాయటం మొదలు పెట్టి, భూస్వాములకు సాయవడ్డారు?

ఆర్.టి.సి. బన్స్టాండుల్లో అన్నింటా వారి బస్సులకు ఏక్కిడెంట్లు జరక్కుండా నివారించబానికి వెంకటేశ్వర స్వాములను కావలా పెట్టారు ఆర్.టి.సి. యాజమాన్యంవారు.

సింహచలం నరసింహస్వామి అంటే అందరికీ హడల్. కాని ఆయన వంటిమీద నగలన్నీ లాక్కుపోయిన సెటీల్మెంటు దొంగలకు మాత్రం కాదు.

మహమ్మద్ గజినీ దండయాత్ర చేసి సోమనాథ దేవాలయంలో శివలింగాన్ని పెకలించి క్రిందనున్న ధనరాసులనుతరలించుకుపోతే అతని మీద శిఫుడు మూడో కన్ను తెరవడు.

ఇన్నీ మతం, దేవుడు పేరుతో మనుషులు చేస్తున్న పనులే.

వ్యక్తిగత విశ్వాసం ఎవరెలా ఉంచుకొన్న రాజ్యాంగం ప్రకారం ప్రశ్నించే హక్కులేదుగాని, సమాజంలో మూడనమ్మకాలు పెంచబానికి, శాస్త్రీయ దృష్టినీ కించవర్చబానికి మతం, దేవుడు అనే అంసాలను ఎవరూ వాడుకొనే హక్కుండరాదు. ఆ హాష్టుల్లో మతం ప్రత్యుంచటం సైన్ము అభివృద్ధికి అత్యంతావశ్యకం.

శాత్రువున్నాన్ని చిన్నతనం నుంచి పెంచబానికి విద్య ఒక గొప్ప సాధనంగా ఉపయోగపడ్డుంది న్యాయంగా. కాని విద్యలయాలలో శాస్త్రీయ అంశాల మీద ప్రయోగాలు చేయడానికి తగినంత సామాగ్రి ఉండదు. లేచొరేటరిలుండవ.

■ ■ ■ సైన్సు ఎవరి కోసం? ■ ■ ■

“ఇలాంచివాటిల్లోనేగదా గొప్ప గొప్ప శాస్త్రజ్ఞులు తమ మొదటి ప్రయోగాలు నిర్వహించింది” అని ఒక కుంటి సమర్థింపు.

ఆసలు విద్యకే గతి లేకపోతే సాస్త్రవిద్య నేర్చబానికి మసతులా? అని ముక్కమీద వేలు వేసుకోవాల్సిన పరిష్కారించి ఉందిప్పుడు.

ఇక పార్యాంశాలు భయంకరంగా మూడఁనమ్మకాలను పెంచేవిగా గాని, వసిమనసుల్లో ఉదగోళం స్పృష్టించేవిగా గాని ఉంటున్నాయి.

తెలుగు మాష్టోరు భూమి బల్లపరుపుగా ఉందని, అందువలననే హిరణ్యకుషుడు భూమిని వాపలాగా మాధ్యకొని భుజాన పెట్టుకొని పరుగెత్తాడు” అని చెప్పారు. సైన్సు మాష్టోరు భూమి గుండంగా ఉంది. కాబట్టే సముద్రపు ఒడ్డున నిలబడితే ముందు ఓడమీద జెండా తర్వాత తెరచాపకొయ్య, ఆ తర్వాత ఓడ కన్పడుతాయి అని చెప్పారు. ఏది నిజం అని గందగోళపడే బాధ్యత విద్యార్థిది.

గ్రహణాలు ఎలా ఏర్పడుతాయి అనే దానికి సైన్సులో ఒకరకంగా, తెలుగులో ఇంకోరకంగా వివరణ ఉంటుంది. గ్రహణం పారం చెప్పిన సైన్సు మాష్టోరు ప్రక్కనే ఉన్న సముద్రానికి స్నానం చేయడానికి పరుగెత్తారనుకోండి. నూర్యచంద్రులను రాహస్యం, కేతువులు మింగటమే నిజం కాబోలని ఆ విద్యార్థి అనుకోంటే ఆ తప్పు ఎవరిది?

తరతరాలుగా మన సమాజాన్ని పీడిస్తున్న కుల వ్యవస్థను ఖండించి, శాస్త్రియ దృక్ప్రథం విద్యార్థులకు ఏర్పడేట్లు చూడటం కాకుండా “చాతుర్వర్జం మాయా స్ఫూర్చం” అని బ్రాహ్మణులు బ్రహ్మ యొక్క ముఖంలోంచి, షత్రీయులు భుజాలలోంచి, వైశ్యులు పాట్లలోంచి, శూద్రులు పాదాల్లోంచి పుట్టారని చేపే ఎలాంటి భావాలు కల్పుతాయి ప్లెల్లో.

జీవ వరిణామ సిద్ధాంతాన్ని చెప్పిన మాష్టోరే, దానికి పూర్తి వ్యతిరేకమైన “జీవుల ప్రశ్నేక స్పృష్టి సిద్ధాంతాన్ని” నమ్ముతూంటే, మాష్టోరే ఆదర్శంగా భావించే విద్యార్థిదేన్ని పాటిస్తాడు? నమ్ముతాడు?

శాస్త్రజ్ఞులు, ఉపాధ్యాయులు, చదువుకొన్నవారు.. వీరిలో కూడా చదువును, సైన్సును బ్రతుకుదెరువుకు ఆధారంగా ఎంచుకొని దాన్ని జీవితంలో బాగంగా భావించని వారున్నారు. అలాంటి వారంతా శాస్త్రవిజ్ఞాన ప్రవారానికి ఖచ్చితంగా అడ్డువడ్డున్నవారే.

పార్యాంశాల్లో ఎక్కడయినా మూడఁవిశ్వాసాలను ఖండించే పారాలుగాని, ఆసలుదేన్నయినా స్వేచ్ఛగా ప్రశ్నించే ధోరణిని పెంచే, అనుమతించే అంశాలు గాని వుంటాయా అంటే జవాబు శూన్యం.

ప్రార్థనలు

“దిగంబరంగా ఒక అప్యు ఉంది. ఆమెకు మహత్తులున్నాయి,” “ఫలానా భావితో శివలింగం మొలీస్తే జనం తండ్రి పెతండ్రాలుగా వచ్చిచూసి పోతున్నారు” వర్షం పడటానికి దిగంబరంగా అశ్వరాత్రి గ్రీలు పొలం దున్నారనో, గాలి సుబ్బాయ్యగారు గీతజ్ఞానసారాన్ని అనర్థంగా బోధించారనో యిలాంటి అంశాలు పత్రికలు, రేడియో, టీ.వీ.లలో ప్రసారమోతాయి. ప్రచార సాధనాలు ప్రత్యక్షంగా గాని, వరోళ్ళంగా గాని రాజకీయాల అధీనంలో ఉంటాయి. రాజకీయాలకున్న ప్రయోజనం లాంటిదే వీటికీ ఉండవచ్చు).

దీనికితోడు ప్రజలు నేడున్న వరిష్టితి కూడా శాస్త్రీయ దృవ్యాధం పెరగటానికి అడ్డంకిగా ఉంటుంది. పేదరికం, అనారోగ్యం, నిరుద్యోగం, అవిద్య యివస్తి అంధకార భవిష్యత్తును ప్రసాదిస్తాయి. అందులోంచి బయటపడటానికి వ్యక్తిగా ఒక్కరొక్కరు చేసే ప్రయత్నాలేప్పుడూ ఒక పరిమితి ఉంటుంది. దిక్కుతోచని జనం మూడవిశ్వాసాల ఒడిలో విశ్రాంతి తీసుకొంటారు. దాన్ని ఉపశమనంగా భావిస్తారు. పూజలు, పునస్కరాలతో అతీత శక్తిని ప్రసన్నం చేసికొని సమస్యలు పరిష్కారం చేసుకొందామను కొంటారు. ఇక్కడ వీరు చేసే ఖర్చును కూడా కొంతమంది తమ వ్యాపారానికి పెట్టుబడిగా వాడుకొంటారు.

జనం యిచ్చే పెంట్లుకలను అమ్ముకుని వ్యాపారం చేస్తారు. జనం యిచ్చే బెంకాయలను అమ్ముకుని సామ్ముచేసుకుంటారు. జనం యిచ్చే ముడుపులను పెట్టుబడులుగా ఉపయోగించుకొంటారు. ఇందులో కొంత భాగాన్ని ప్రజలలో మూడవనుక్కాలను యింకా పెంచటం కోసం వినియోగిస్తారు. అది వ్యాపారమే కాబట్టి తమ ప్యాపార లాభాల ముందు సమాజ అభివృద్ధి, దానికోసం సైన్సును పెంచడం వెనుక పట్టువడ్డాయి.

కాబట్టి సమాజం ముందుకెళ్లాలి అంటే సైన్సును మూడవనుక్కాలకు వ్యతిరేకంగా విజయపథం వైపుపోయేట్లు చూడాలి. సామాజికాభ్యాదయం సాధించాలనుకోనే వాళ్ళు అనివార్యంగా శాస్త్రీయ దృష్టిని జనంలో పెంచటానికి పోరాడాల్సి ఉంటుంది. ఈ రెండు పోరాటాలను కృతిమంగా విడదియటం నిప్పియోజనం. తమ రోజువారి జీవితం బాగు కావాలనుకోనే ప్రజలు చేసే జీవనసమరమే శాస్త్రానికి-విశ్వాసానికి జరుగుతున్న పోరాటంగా శాస్త్రీయరంగంలో గోచరిస్తుంది. ఆ పోరాటం ద్వారా శాస్త్రం ఇంకోక మెట్లు పైకి ఎక్కుతుంది.

8. శైన్సు - సమాధానాలు

మనిషికున్నవిశ్వాసం అతని తలకాయలోనే ఉండవచ్చు. మాటల ద్వారా బయటవడవచ్చు). చేతల ద్వారా వ్యక్తం కావచ్చు). ఈ విశ్వాసాలే ఆవరణలో కొన్న అటూ, యటూ సర్దుకొని “అలవాట్లూ, సంప్రదాయాలుగా” స్థిరవడ్డాయి. కొలుపులు కొలవటం, మామిడి తోరణాలు కట్టటం, పెళ్ళిచూపులు, బారసాలలు, సీమంతాలు – సంప్రదాయాలకు కొన్ని ఉదాహరణలు.

విశ్వాసం వ్యక్తస్తాయలో బయటవడితే దాన్ని “అలవాట్లు” అంటాము. సమాజం స్తోయలో బయటవడితే “సాంప్రదాయం” అంటాము. వ్యక్తి మీద అలవాట్లుకున్నంత ప్రభావం సాంప్రదాయానికుండదు. అందుకే సాంప్రదాయాలు పాటించే దగ్గర వ్యక్తి శూర్పిగా లీనం కాడు. అందరూ పోయే దోషేపోదాంలే అనుకోవడం, అనంబద్దమని తలిసినా ఎదిరించలేక పోవడం సాధారణంగా జరుగుతుంది.

ప్రకృతి శక్తులను దేవుళ్ళుగా పూజించే సాంప్రదాయాన్ని గమనిస్తే తెలుస్తుంది. అది చారిత్రక క్రమంలో ఆయా ప్రకృతి శక్తుల గురించి అనమగ్రంగా తెలిసిన నాడు మొదలై ఉంటుంది. ఆ రోజు ఆలా పూజించబానికొక సామాజిక ప్రయోజనం ఉండి ఉంటుంది. ఆలాంటి ప్రయోజనం ఉంది కాబట్టి, తన జీవితాన్ని మెరుగుపర్చుకోవబానికి ఆనాడు సాంప్రదాయం అడ్డురాలేదు. అయితే ఆయా సాంప్రదాయాల పరిధిలోంచి జీవనపోరాటంలో ఎదిగిన తర్వాత, ఆ సంప్రదాయాలే గుదిబండలుగా మారుతాయి.

నిప్పు ఉపయోగించని మొదల్లో దాన్ని కాపాడుకోబానికి గుహలో నిప్పును పెట్టి, దాన్ని ఆరిపోకుండా ఉంచబానికి ఎండు కర్రలు తెచ్చివేసి – వర్యపసానంగా గుహలో ఉండబానికి చోటువాల కుండా బూడిద నిండింది. ఆనాడు మనిషున్న స్తోయికి “నిప్పును కాపాడే” ఈ సాంప్రదాయం ప్రయోజనాన్ని చేకూర్చింది. చెకుముకిరాయి ద్వారా, కర్రను కర్ర రాపిడి చేసి నిప్పును తయారు చేసుకోగల స్తోయికి జ్ఞానం ఎదిగిన తర్వాత గుహనిండా బూడిద పేర్చే పాత సంప్రదాయం అలాగే సమాజంలో ఆవరణలో ఉంటే ఎదుగుదలకు అడ్డంకిగా మారినట్లు అనుతుంది. అందువలన సాంప్రదాయాలకు నిర్మిష్ట చారిత్రక నేపథ్యం ఉంటుంది. కొన్ని సాంప్రదాయాలు తాము పుట్టిన నేపథ్యాన్ని దాటి భవిష్యత్తులోకి పోతాయి. కొన్ని మరణిస్తాయి.

విల్లింబులు తీసుకొని బయటకెళ్ళటం, చెకుముకిరాళ్ళు తీసుకెళ్ళటం ఆప్యటికి ఉపయోగపడిన సంప్రదాయాలే అయినా, ఈనాడు అవి సంప్రదాయాలుగా లేవు.

సంప్రదాయాలు అన్ని ఒకే విధంగా సమాజం మీద ప్రభావం చూపవు. “స్త్రీలు ఉద్యోగాలు చేయకూడదు” అనే సంప్రదాయం వర్తమానంలో ఎక్కువ నష్టం కల్గించితే, “కాళ్ళకు పసుపు ఫూసుకోవటం” అనే సంప్రదాయం తక్కువ నష్టం కల్గిస్తుంది

పోలేరమ్మతో మశాచి వస్తుందని నమ్మి, టీకాలు వేయించితే అమ్మవారికి కోపం వస్తుందని, పెళ్లలను ఒకప్పుడు దాచిపెట్టేవారు. ఎక్కడన్నా ఒకవేళ టీకాలు వేస్తే, వాటిమీద వేడవేసి రుద్ది, కడిగివేసి పోలేరమ్మను శాంతపర్చబానికి 1960 దశకం దాకా ప్రయత్నాలు చేస్తూ వచ్చారు. ఇక్కడ ఆ విశ్వాసం అభివృద్ధికి నష్టంగా అడ్డంకిగా మారింది. “జనము నమ్మకుంటే మనకేమొచ్చిందిలే” అనుకొనేంత తెలిగ్గాలేనివి ఇవన్నీ

“వర్ధం రావటానికి వానదేవుడు కారణము”ని నమ్మారు ఒకప్పుడు. పంటలు పండించటానికి నదులు, కాలువలు, ఆనకట్టలు, భావులు, బోరింగుల మీద ఆధారపడటం మొదలైన నేడు పై సంప్రదాయం భూతకాలానికి సంబంధించినదైంది. కాని అనేక సాంప్రదాయాలను బలపంతాన ప్రాణప్రతిష్ఠాపేస్తే అచి జనంలో “మూడు విశ్వాసాలు”గా హీరపడిపోతాయి.

కాలం చెల్లిన సంప్రదాయాలనే జనం నమ్మి పాటించితే అప్పటి సమాజం యొక్క తలకాయ వర్తమాన కాలంలో, కళ్ళ భూతకాలంలో ఉన్నాయనవచ్చు. అలా నమ్మకుండానే పాటిస్తూ పోతుంటే వర్తమానకాలపు సమాజంలోని జనం ఆత్మవంచనకు అలవాటు వడ్డారనుకోవాలి. రెండూ సైన్ముకు ఆమేరకు అడ్డంకులే.

9. సైంటిస్టు - సాధారణ మానవుడూ

సైంటిస్టును ఎవరు స్టైలించారు? సైంటిస్టులను ఒకరు స్టైలిచేంటని అడగవచ్చు ఎదురు తిరిగి, సైంటిస్టు అంటే - గడ్డం పెంచుకొని రంగు రంగుల వ్రద్వాలను ఒక భీకరులోంచి యింకో భీకరులోకి, అందులోంచి మరో గౌట్టంలోకి పోసేవాడనీ, ప్రక్కన తిండిదచ్చి పెడితే, దాన్నెవరోతినిపోతే, తనే తిన్నానని అనుకొనే మతిమరువు వాడనీ, ఏదో ఒకసూతన విషయం కనుకోగానే “యురేకా” అని అరుచుకుంటూ బజారున పడేవాడనీ.. యింత వరకే తెలుసు చాలామందికి. పైన చెప్పిన పనులు సైంటిస్టులే కాదు తమ పనుల్లో ఏకాగ్రతగా కూరుకుపోయిన వాళ్ళు ఎవరయినా చేస్తారు. సైంటిస్టులకు ఏకాగ్రత కాస్త ఎక్కువే, కాని చూడటానికి మనలాగే ఉంటారు ఈ రోజుల్లో.

“పలానా పరిశోధననేచేశాను” అనుకోబోయే ముందు ఒక విషయం చూడాలి ఆ పరిశోధన చేయటానికి ముందుగా అప్పటి వరకూ ఉన్న పరిశోధనల సారాంశాన్ని

మొరాడ్ వ్యాఖ్యానము

ప్ర్యాజిక్ ప్ర్యాజిక్

మూలయమయ్యే పెన్నిలు

ప్రదర్శన : మెజీఫియన్ ప్రేతకులపైపు నుండి ప్రక్కలకు తిరుగుతూ దూరంగా వున్న ఒక వస్తువు మీద ఈ పెన్నిలు విసరి నిలబడుతానని అంటాడు. అందరూ అతని చేతిలోని పెన్నిలు మరియు అతను చూపిన స్తోసము పైపు కన్నార్పకుండా చూస్తుంటారు మెజీఫియన్ కుడిచేతిలోని పెన్నిలును గురిగా పెట్టి చేయి వెనుకకు తెచ్చి హూవ్ అని విసరివేస్తాడు. పెన్నిలు మాయమై ఉండటం అందరికీ మిష్టరీగా ఉంటుంది

మరలా హూవ్ అజావ్ అని పిలచి చేయి ముందు వెనుకకు విసురుతూ పెన్నిలు చేతిలో సృష్టిస్తాడు

అంతరంగము : ప్రేతకులకు ఒక ప్రక్కగా నిలబడి అనగా ఎడమభాగము కనిపించు విధముగ నిలబడి కుడిచేతిలోని విసురుతున్న ఫౌజలో చేయి ముందు నుండి వెనుకకు పచ్చ సందర్భము కుడి చెవి డోపు పైభాగం పెట్టాలి.

గమనిక : కుడి చెవిలోని పెన్నిలు కనిపించుకుండులకుగాను ప్రక్కకు తీర్చిర్చార్చాడు మీర్చుగ్గా స్ఫూర్చులుభూతులు అంచే జీవుతో ఉండాలి.

మంత్రశక్తితో తేలే గ్రుడ్డు

ప్రదర్శన : నా యోగశక్తితో ఓ విచిత్రం చేసి చూపిస్తాను. ముందుగా మీలో ఒక్కప్రక్కరు వచ్చి ఈ గ్రుడ్డును ఈ గ్రుడ్డును నీటిలో వేసి ఏమి జరుగుతుందో చూడండి. మునుగుతున్నది కదూ శుభ్రంగా తుడిచి నాచేతికి యవ్యండి అని తీసుకొంటాడు మెజీఫియన్ గ్రుడ్డును.

చేచిల్ మీద గ్రుడ్డును పెట్టి జనం ముందుకు వచ్చి నిలబడి గ్రుడ్డుపైపు తదేకంగా చూస్తూ కండ్లు రెప్ప ఆర్పక అలాగే చూస్తూ నిలబడుతాడు కొంతసేపు. వెనుకకు తిరిగి వస్తూ దృష్టి మార్పకుండా గ్రుడ్డును అలాగే

చూస్తూ గ్రాసులో జారపిడుస్తాడు. విచిత్రం గ్రుద్భు తేలిపోతుంది. ఎంతగా అదిమినా మునగదు ఆ గ్రుద్భు.

యోగశక్తి ఉండాలేగానీ ఈ భూప్రపంచాన్ని ఐతం ఐలోకాల వరకు పంపవచ్చ). బొందితో మనిషిని స్వర్గలోకాలకూ తేల్పివచ్చ). నిష్ప్తి ధ్వనం, ఆయన కృప ఉంటే ఏమైనమూ చేయవచ్చ) అని మరో ప్రదర్శనకు తయారపుతాడు మెజీపియన్.

అంతరంగము : ఉప్పు కలిసి ఉన్న నీటిలో గ్రుద్భు తేలుతుంది. మామూలు నీటిలో మంచి గ్రుద్భు మునుగుతుంది.

మంచినీరున్న గ్రాసులో గ్రుద్భు ప్రేతకుల చేతవేయించి మునుగుతున్నట్లు నిర్దారణ చేయించాలి. ప్రేతకుల చేతనే తుఢిపించి నెమ్ములేనట్లుగా స్వీకరించాలి. ఈ సమయంలోనే మెజీపియన్ బల్లమీద ఉన్న మంచినీటికి బదులు ఉప్పు కలిపి ఉన్న నీటిగ్రాసును పెట్టాలి.

గమనిక : గ్రాసులు మారువుడు జాగ్రత్తగా ఉండాలి. ప్రేతకులకు పనిక ల్పించి సహాయకునిచేతనో, తనో సందర్భము నమసరించి గ్రాసును మారిపుడి చేయాలి.

విరిచిన అగ్రిపుల్లను ఏకంచేసే అద్భుతశక్తి

ప్రదర్శన : మెజీపియన్ జేబురుమాలు విసురుతూ, జాడించి బల్లమీద పెట్టి, ప్రేతకుల నుండి అగ్రిపెట్టే స్వీకరించి ఒక ప్రేతకుడిచేత ఒక అగ్రిపుల్లను తీసి చేతిలో ఉంచుకోమంటాడు. అగ్రిపుల్లమీద పెస్సుతో గుర్తు పెట్టుమంటాడు. ఆ అగ్రిపుల్లను జేబురుమాలు మర్యాదలో పెట్టి జరుగుమంటాడు. మెజీపియన్ మంత్రాలు చదువుతూ మడతలు పెట్టిన రుమాలును (ప్రేతకుడి చేతికిచ్చి) అగ్రిపుల్లను త్రుంచమంటాడు. ఇంకోక బలవంతుడయిన వ్యక్తిని పిలచి అతనిచేత కూడా ముక్కలు చేయిస్తాడు. రుమాలును క్రిందపెట్టి. అమెరికన్. బాబాను తలచుకోంటూ కుంకుమ చల్లి రుమాలును తెరచేసరికి విరిచిన

ఇంకోవైపు చూద్దాము.

మానసిక శ్రమ మాత్రమే చేసే మేధావులు బొత్తిగా శారీరక శ్రమ వేయరనుకోండి. ఏమపుతుంది? పొట్ట పెరుగుతుంది. శరీరం పెరుగుతుంది. గుండకి జబ్బులు, మధుమేహము, కీళ్ళ జబ్బులు మొదలగునవి వస్తాయని పై జబ్బులకు శారీరక శ్రమ చాలా అవసరమని అంతకంతకూ ఎక్కువగా గుర్తిస్తున్నారు నేడు. అందుకే మేధావులు టెన్నిస్ ఆట, బ్యాడ్మింటన్ ఆట, వ్యాయామము, యోగా పెరుతో ఆసనాలు వేయటం చూస్తున్నాము.

రెండు రకాల శ్రమలు సమాజంలోనే గాక, సైన్య పెరిగేకొఢి ఒకోక్కు మనిషిలో విడిగా చూసినా కూడా సహజీవనం చేయాల్సిన అవసరమూ, పరిషోభి వస్తుంది. చివరకు ఆ సరిహద్దు పూర్తిగా చెరికిపోయి ఎవరు ఎక్కువ అనే ప్రశ్న “‘అసందర్శంగా’ కన్నడే ఫీతి వస్తుంది.

కాని ఇప్పటి పరకు మేధావులు సమాజంలో కొన్ని ప్రత్యేక హక్కులు అనుభవిస్తూ వచ్చారు. అదాయం కూడా ఎక్కువ పొందుతూ వచ్చారు. వాళ్ళ అదాయాన్ని తగ్గించి మిగిలిన జనానికి పంచుతారని బయపడి మార్పులకు భయవడుతూ ఉన్నారు. ప్రత్యేక సందర్భాలలో మినహాయించి అలా కోతెపెట్టటం సరయింది కాదు. దాని బదులు మిగిలిన వారి స్తాయి పెంచబానికి తగు చర్యలు తీసుకొంటే సరిపోతుంది.

“నేనే ఎక్కువ అనే భేషజం” ఎవరికునాన అది ప్రాస్వ దృష్టిమాత్రమే అనేది గుర్తించేట్లు నచ్చచేపే ప్రయత్నాలు కొనసాగాలి మరొవైపు. “నేనే తయారు చేశాను కాబట్టి, దానిమీద సర్వహక్కులూనావే” అనే వాదనలో వసలేదు. కాని ఈవాదనే పేటంట్లకు పునాది. శాస్త్రీయంగా చూస్తే, కనిపెట్టిన ప్రతి కొత్త అంశమూ జనం యొక్క ఆప్సి కాని యిప్పుడు ‘ఆప్సి’ కొఢిమంది చేతుల్లోనే ఉంది కాబట్టి, పేటంట్ల జనం జాతకాలు రాస్తున్నారు. పరిశోధకులకు ప్రోత్సహించబానికి మార్గులు ఎతకాల్సిందే. పరిశోధకులకు పేటంట్ల పేరుతో ‘శాస్త్రజ్ఞులకు’ మీరు వ్యాపారస్తులు లాగు వడబాన్ని ఏమనాలి?

✿ ✿ ✿

10. స్వమ్యా - నైపులంబనా

ఏదేశంలోనయినా ప్రజల అవసరాలు తీర్చటానికి వస్తువులు సమృద్ధిగా వుంటే దాన్ని “స్వయంసమృద్ధి” (Self - sufficiency) అంటాము. అలా సమృద్ధిగా వస్తువులను మనంతట మనమే తయారుచేసుకోవచ్చ). ఇతరుల దగ్గర అప్పులు తెచ్చుకోటానికి, ఆధారపడటానికి అలవాటు పడితే ఇక స్వయంగా తయారుచేసుకోవాలనే ఆలోచనే పుట్టుదు. “అన్నం ముద్దలు పీల్లివాళ్ళి స్వయంతంగా తినిస్తే మూతికంతా అన్నం పూసుకొంటున్నాడు. మాట్లాసికి అసవ్యంగా ఉందో”ని భావించి ముద్దలు పీడికి తినిచంటం మొదలు పెడితే ఆదే అలవాటుగా మారి గున్న ఏనుగు లాగా తయారయిన తర్వాత కూడా అన్నం ముద్దలు పెట్టమంటాడు.

కాని మానవ నైజిం సహజంగానే తనంతట తానే చేయాలని, ముందుకెళ్లాలనే ఆకాంక్ష ఉంటుంది. తప్పుటడుగులు వేసేటపుడు పీల్లివానికి వేలు అందిస్తే అందుకొంటాడు గాని, స్వయంగా నడవటం నేర్చుకొన్న తర్వాత ఇంకణ నావేలు పట్టుకొని నడవమంటే ఒప్పుకోడు. స్నానం, బట్టలు వేసుకోవటం, పుస్తకాలు సర్టిఫిక్యూట్లు యిలా తన వనులన్నిట్లోనూ తనే నిర్దియించుకొని పోవాలని మాస్తాడు. తన మీద తనే ఆధారపడి స్వయం సమృద్ధి సాధించుకోవాలని చూస్తాడు. ఈ వద్దతినే స్వయంబనం (Self - relevance) అంటాము. వ్యక్తి స్తోయిలో వర్తించిన ఈ సూత్రం దేశానికి కూడా వర్తిస్తుంది.

స్వయంబనం లాభాలు

మనదేశంలో వనరుల సమృద్ధిగా వున్నాయి. నదులు, అడవులు, ఖనిజ సంవద, వంటకు లాయకైన భూమి, సముద్రసంవద, మానవ సంవద-దేనికి కొదువ లేదు.

నదుల్లోని నీచీని ఎక్కువ భాగం సముద్రం పాలు చేస్తున్నాము. వంటకు పనిక్చే భూమికి కూడా నీచ్చు అందించలేక పోతున్నారు. ఆసక్కలు ఎలాకబ్బాలి? కాలువలు ఎలా త్రవ్యాలి? జలవిద్యుత్తీర్థంద్రాలు ఎలా నిర్మించుకోవాలి? నాగార్జున సాగర్, శ్రీశైలం డాములు పూర్తి మన సాంకేతిక పరిజ్ఞానంలో నిర్మించుకొన్నాము. వాటి దగ్గర జల విద్యుత్తీర్థంద్రాలకు టర్మినల్లు మన ‘బేల్’ (BHEL) సంస్థ సరఫరా చేసింది. ఇప్పుడా బేల్ సంస్థను ‘సీమన్స్’ అనబడు బహుళజాతి సంప్రదకు ముడిపెట్టి మన మీద వారి పెత్తునం ఆహ్వానించాల్సిన అవసరమేముంది? ఇంత చేయగల్లిన మనం కాలువలు త్రవ్యుకోలేమా?

■ ■ ■ సైన్య ఎవరి కోసం? ■ ■ ■
కాలువలు తప్పుకోచూనికి ప్రపంచ బ్యాంకు అప్పుకావాల్సి వచ్చిందా?

ఇనువ ఖనిజము నుండి ఇనుము తయారుచేసుకొనే సాంకేతిక పరిజ్ఞానం మనకు ఉన్నది. విశాఖపట్టం రేవు నుండి నిరంతరాయంగా ఇనువ ఖనిజం జపానుకు ఎగుమతి కావటం, అక్కణ్ణుంచి షైయిన్లెన్ ష్టీలు రేకులు దిగుమతి చేసుకోవటం ఇప్పట్లో అగిపోదా?

మన దేశంలో ఉన్న వ్యవసాయ పరిశోధనాకేంద్రాలు అద్భుతమైన కృషి చేస్తున్నాయి. ఈ దేశ శితోష్ణ పరిష్కారుల్లో మనకి మంచి దిగుబడి యివ్వగలే వంగడాల గురించి పరిశోధన యిక్కడ జరుగుతుంటే, విదేశాల నుంచి విత్తనాల దిగుమతికోసం ప్రభుత్వం అంతగా అర్థులు చాస్తుందెందుకు? “నూతన విత్తన విధానం” క్రింద అలా దిగుమతిచేసుకోవటమంచీ దేశ స్వావలంబనసు తాకట్టపెట్టటమే. అక్కడ తయారయిన విత్తనాలు ఇక్కడ శితోష్ణష్టీతుల్లో ఎలా ప్రవర్తిస్తాయో ఎవరికి తెలుసు? తెగుళ్ళకు వ్యతిరేకంగా వాటి బలం ఎంతో ఎలా తెలుస్తుంది? గతంలో ఫిలిప్పీన్స్ నుంచి తెచ్చుకోన్న వాడ్లతో “టుంగ్రో”, వైరన్స్కూడా దిగుమతి అయింది. అమెరికా నుంచి తెచ్చుకోన్న గోధుమలతో “పార్టీనియం”, మొక్కలు దిగుమతి అయ్యాయి. పార్టీనియంలో రోగాలొస్తున్నాయి.

మన దేశంలో ప్రజ్ఞలకు వచ్చే జబ్బులన్నీ నయం చేసుకోచూనికి అవసరమయిన మందులన్నీంటినీ మనం ఇక్కడ తయారు చేసుకోగలము. అలాంటప్పుడు నూతన మందుల విధానం క్రింద బహుశాతి మందుల కంపెనీలకు తలుపులు బార్ల్ తెరిచి మార్కెట్లను వాని కప్పగించాల్సిన అవసరమేంటి?

ఐ.డి.పి.యల్. (I.D.P.L) లోంటి ప్రభుత్వరంగ మందుల కంపెనీలను దివాలా తీయించాల్సిన వనేముంది?

టీ ఆకు మనం పెంచుతున్నాము. మన దేశంలో పాడిచేస్తున్నాము. వాటిని మనం ప్యాకింగు చేసుకోలేమా? ‘బ్రూక్ బ్యాండ్’ బహుశాతి కంపెనీ పాటలు కష్టి వార్గెట్లోకి దిగాల్సా? పాలను వునం ఉత్సత్తి చేస్తున్నాము. పాలపాడిని తయారుచేసుకోగల సాంకేతిక పరిజ్ఞానం మనకున్నది. పాలపాడిని “గ్లూకోస్”, “రాష్ట్రకాస్”, అనబడు బహుశాతి కంపెనీలు కలిపి, హర్టిక్యూ, బోర్నిపీటా, బూష్ట్, ఓవల్సీన్, మాల్టోవాలు వాళ్ళ తయారుచేయాలా?

ఇలా విషటణా రహితంగా దిగుమతులు చేసుకొంటే నష్టాలేంటి?

ఆ దిగుమతులకు మన విదేశ మారక ద్రవ్యం ఖర్చుపుతుంది. మనము యిక్కడ

తయారు చేసికోగల వాటికి కూడా అతి కష్టం మీద సంపాదించుకొన్న పిదేశమారకద్రవ్యాన్ని వృధాచేసుకోవటం ఏ పాటి తెలివి?

ఆయా దిగుమతులను వాళ్ళు నిర్ణయించిన ఎక్కువ థరలకే కొనుకోవాలి. వాళ్ళకు పాతబడిన 10-15 సంవత్సరాల కాలంనాటి సాంకేతిక పరిజ్ఞానాన్ని మాత్రమే టెక్నాలజీ ఎగుమతి క్రింద మన నెత్తిన రుద్దుతారు ఆ విధంగా వాళ్ళకెట్టూ వనికిరాని సాంకేతిక పరిజ్ఞానాన్ని మనకు అమ్ముకోంటారు. ఈ పాతబడిన సాంకేతిక పరిజ్ఞానంతో మనము తయారు చేసిన వస్తువులు, అధునిక పరిజ్ఞానంతో అభివృద్ధి చెందిన దేశాలు తయారు చేసిన వస్తువలతో పాటీ పడతాయి. చివరకు మార్కెట్టును వారికి ధారాదత్తం చేస్తాము. మనకున్న సాంకేతిక ఘనాదిని పెంచుకొనకుండా “కొల్లాబోరేషను అగ్రమెంట్లు” (Collaboration agreements) చేసుకొని

బజార్జీ - “కావాసాకి”

హీరో - “ఫోండా”

డి.సి.యం - “టోయోటా”

ఆర్ట్ర్యూన్ - “సిస్పాన్”

అశోక్ - “లేలాండ్”

బి.పి.యల్ - “శాన్స్య్”

ఆర్ప్న - “సోసీ”

బిర్డ్ - “యుమపో”

రాజదూత్ - “యుమపో” లాంటి ‘విశ్వామిత్ర స్ట్రైప్ సాగిస్తే వర్యవసానాలేంటి? రేడెమోలు బ్యాటరీలు, టీవీలు, మోబారు సైకిల్సు, బుడ్జకార్డు సాంతగా మనం తయారు చేసుకోలేమా?

వారి పేరు వాడుకొన్నందుకు “రాయటీ”, కట్టాలి. వారి వాటాలు కూడా ఉంటే “డీడిఎండు” చెల్లించాలి. అంతిమంగా ‘సాంకేతిక వరాధినత’ - డిసికి చెల్లించే మూల్యం చాల ఎక్కువవుతుంది.

పేటథోవలస

అన్నింటికి మించి సైన్సును అభివృద్ధి చేయటానికి అవసరమైన “జనం” పుష్టిలంగా ఉన్నారు మనకు.

మన డబ్బు ఖర్పు) పెట్టి డాక్టర్లు, ఇంజనీర్లు, శాస్త్రజ్ఞులను తయారు చేస్తున్నాము. వారికి వని చూపటం లేదు. కనీసం కొన్ని సంవత్సరాలు ఇక్కడే వనిచేయాలనే చట్టం కూడా లేదిక్కడ. వీరు విదేశాల కెళ్లారు. ఈ మేధోవలన మనకు తీవ్రమయిన నష్టం. వారిని దిగుమతి చేసుకునే దేశాలకు అపరిమితమైన లాభాలు. ఇప్పుడున్న ఏకధ్వన ప్రవంచానికి నాయకత్వం అమెరికాది మిలటరీ, ఆర్డిక రంగాల్లో నాయకత్వం ఉన్నట్టే, సైన్సు-సాంకేతిక రంగాల్లోనూ ఉంది. ఆమేమీ శ్రమచేయకుండా, ప్రవంపంలోని బడుగుదేశాల్లోని, మేధోసంపత్తినంతా తన దేశానికి ఆకర్షించి, ఆము బలవడతమూ బడుగు వారిని మరింత బడుగుగా మార్చటమూ జరుగుతుందిప్పుడు.

దేశాన్ని వదలి పెట్టిపోయి అమెరికాలో ప్రైరపడిన హరగోవింద భోరానాకూ, చంద్రశేఖర్ కూ, నోబుల్ బహుమతులు వ్స్తే, అవి మనకే వచ్చినట్లు చంకలు గుద్దుకొనే పీతిలో వున్నాము. ఒక డాక్టరునిక్కడ తయారు చేయటానికి మనకు 4 లక్షల రూపాయలు ఖర్పువుతాయి. అమెరికాలో 5 లక్షల డాలర్లు ఖర్పువుతాయి. మన దేశం నుంచి ఒక డాక్టరు అమెరికాకెళ్తే ఆ మేరకు ఒక డాక్టరును తయారుచేయాల్సిన అవసరం వారికి తప్పుతుంది. 5 లక్షల డాలర్లు మిగులుతాయి. మనము ఖర్పు పెట్టిన 4 లక్షల రూపాయలు వారికి లాభం. దేశంలో కోటిస్వరపైగా చదువుకొన్న నిరుద్యోగులు గ్రామీణ వాతావరణంలో సగం నిరుద్యోగులు, పూర్తి నిరుద్యోగులు 9 కోట్ల పైగా ఉన్నారు. పీశందరిని యిప్పటి దాకా పోషించటానికి, ఇక ముందు పోషించటానికి, వారి చదువుకు యింత వరకూ అఱున ఖర్పు లెక్కచేస్తే వేలకోట్లలో ఉంటుంది. కాని వారిని స్వావలంబనకు వాడుకోగల వద్దతి లేదిక్కడ.

అప్పు దిగువమతులే పనికిరొచ్చా?

తెలివున్న వాడెవాడూ అలా అనడు. మనము తయారు చేసుకోలేనివి, మనకు అత్యవసరమైనవి దిగుమతి చేసుకోవాలి. ఆ దిగుమతుల స్తానే క్రమేణ వాటిని తయారు చేసుకోటానికి తోడ్డడే సాంకేతిక పరిజ్ఞానం దిగుమతి చేసుకోవాలి. దిని స్తానంలో క్రమేణ మనమే ఆ సాంకేతిక పరిజ్ఞానం స్ఫైరించుకొనే దిశలో ప్రయాణం చేయాలి. కాని ఇలా జరగటం లేదిప్పుడు.

ఒక ప్పుడు మన దేశాన్ని బ్రిటీషువారు దోచుకుపోతూఅంటే “విదేశి వస్తుబహిప్పురణ”, “స్వదేశి ఉద్యమం” సాగించాము. ఇప్పుడు ఎవరికి వలసగాలేము మనము. కాని అలా వలసలుగా ఉంచుకోవాల్సిన అవసరం కూడా లేకుండా పోయింది.

అలనాటి వలసాధివతులకు, పెరిగిన “సైన్సు-సాంకేతికాల” ను ఆయుధాలుగా చేసుకొని కొత్తరకమైన దోషిడీకి తిరుక్కున్నారు వారు. “సాంకేతిక దోషిడీ” నేటి మార్గం.

అందుకే దేశ స్వావలంబన కోసం మరోసారి “స్వదేశి ఉద్యమం” మొదలు కావాలి. శాస్త్ర-సాంకేతిక రంగాల్లో స్వావలంబన సాధించాలి. అందుకు అనుగుణంగా ప్రభుత్వ విధానాలు మార్పిటానికి కూడా సైన్సు ఉద్యమం పూనకోవాలియి

11. సైన్సు - సామరస్యమూర్ఖా

దేశంలో మతం పేరుతో కులం పేరుతో, ప్రాంతం పేరుతో మారణహోమాలు జరుగుతున్నాయి. సైన్సు దీనిగురించేమయినా జవాబు చెప్పగలదా?

“సమైక్యత - సామరస్యము” అనే అంశాలు ఒక దేశానికో, ప్రాంతానికో సంబంధించిన అంశాలు కావు.

ఈ అనంత విశ్వంలో నక్షత్ర మండలాలు, నక్షత్ర మండలంలో నక్షత్రాలు, సౌరకుటుంబంలో సూర్యుడు, గ్రహాలు, భూమి మీద జీవ, నిర్దీశాలు, వృక్షాలు, జంతువులు, మానవుని శరీరంలో వివిధ అవయవాలు, అన్నింటికి మూలమైన పరమాణువులో ప్రోటాస్టు, ఎలక్ట్రోస్టు సామరస్యము- సమతూకంలో కలిసి మెలిసి ఉంటున్నాయి.

‘ఎప్పుడూ నేనే నీ చుట్టూ తిరగాలా? నేను కొంచెం సేపు విశ్రాంతి తీసుకొంటాను, నీవు తిరుగు’ అని ఎలక్ట్రోబాను నిలదీయటం లేదు. కాబట్టి ప్రకృతిలో ‘ఏది గొప్ప ఏది తక్కువ’ అనే సమస్య ఉత్సవం కాదు.

ప్రాణం లేని యంత్రాలలో కూడా ‘పెద్దదైన’ ఇంజను గొప్పదా? చక్కానికి బిగించిన చిన్ననట్టు గొప్పదా? అనే సమస్య రాదు. “బోలైంత? దాని బ్రతుకెంత?” అని బస్సు చక్కానికున్న బోల్టులు తీసి బండి నడవండి, ఇంజను గొప్పదే కాదనను. కాని కొంత దూరం పోయేసరికి చక్కం పొలాల్లోకి పరుగెత్తుతుంది. బస్సు రోడ్జుమీద అగి పోతుంది. అప్పుడు ఇంజను యొక్క గొప్పతనం దేనికి పనికివస్తుంది?

ఏ కులం గొప్ప?

పంద మంది స్కూలు పిల్లలను ఒకచోట కూర్చోబెట్టి వారి వేషధారణలో కులానికి, మతానికి సంబంధించిన గుర్తులు లేకుండా చూడండి. వారి పేర్లు చెప్పవద్దు. వారి మతాలు, కులాలు తప్పుపోకుండా చెప్పమనండి చూడ్దాం?

చదువుకొనే పిల్లకాయలకు కులంగురించి పట్టదు. అభిమాన హీరో సినిమా చూట్లునికెళ్లావు. జనం మధ్యలో ఒక సీటు భాలీగా ఉంటుంది అర్జంటుగా పోయి కూర్చుంటావు. కుడి ప్రక్క కూర్చున్నతనిదేకులం? ఎడమ ప్రక్క కూర్చున్నతనిదే కులం? కులం? పట్టించుకోవు.

బస్సు ఎక్కుతావు లోపల ఒక కాలు నిలపటానికి మాత్రమే చోటుంది. కొంత దూరం ఒంచికాలు తపస్సు చేసిన తర్వాత నీ ప్రక్కనే సీటు భాలీ అయింది. అర్జంటుగా కూర్చుంటావు, నీ ప్రక్కనున్నతని కులం ఏంటో, మతం ఏంటో పట్టించుకోవు.

హోటల్ కెళ్లాము. ఈప్రక్కన కూర్చున్నతని కులమేంటి? వండే ఆతని కులం ఏంటి? ప్రాప్రయిటరు కులమేంటి? ఇవేపట్టించుకొన కుండా పొట్ట నిండా తింటాము.

- మనకు వచ్చే రోగాలు కులాలను మాసుకోవు.

- మనకు ఎదురయ్యే ప్రమాదాలు కులాలను మాసుకోవు.

- మనము వాడే మందులు కులాలను బట్టి పనిచేయవు.

మనకు అందుబాటులో ఉన్న అన్ని రకాల పరిషతు చేయండి. రక్తం, మలం, మూత్ర పరిషతు, ఎక్స్రే, స్క్రోఫ్ వగ్గిరా చేయ మనండి. ఎవరు ఏమతమో, ఏ కులమో చెప్పమనండి చూడ్దాం.

రక్తం పోయి ప్రమాదంలో ఉన్న వ్యక్తికి సరిపోయే రక్తం ఏ కులం వ్యక్తిదయినా ప్రాణాలు కాపాడుతుంది.

ఒకప్పుడు ఒక్కోకులం ఒక్కో వృత్తి చేస్తూ వుండే వాళ్ళు. ఉదా పద్మసాలీలు బట్టలు వేశారు. ఇప్పుడు పద్మసాలీలు అందరూ బట్టలు నేయటం లేదు రకరకాల వృత్తుల్లో ఉన్నారు. బట్టలు నేనే వృత్తినుంచి, ఇంజనీరు, డాక్టరు వృత్తిదాకా ఉన్నారు.

బట్టలు ఇప్పుడు ఎవరు నేస్తున్నారు? బట్టల మిల్లులో అన్ని కులాల వారూ ఉన్నారు. పెరిగిన సైన్సు, సాంకేతికమూ వృత్తులకు అంకితమైన కులాలను చెల్లాచెదురుగా చెదరగాట్టి కలగాపులగం చేసింది. కులం యొక్క అపసరం ఈ సమాజంలో లేకుండా

చేసింది.

సైన్యను కనిపెట్టిన సైంటిస్టులు ఏ ఒక్క కులానికో, మతానికో, ప్రాంతానికో, దేశానికో చెందిన వారు కాదు. సైన్య ఫలితాలు వాడుకొన్నా, వాడుకొంటూన్న జనం యొక్క కుల, మత, గ్రామ ప్రాతిపదికల మీద ఆధారపడి సైన్య స్వందించటం లేదు.

ఈ విశ్వవంతా ఎలా పరస్పర సహకారంతో ఉన్నదో సైన్య వానకు తెలియేయటం ద్వారా మనుషుల్లో కూడా సమైక్యత-సామరస్యం-సరకార భావం యొక్క అవసరమేంటో తెలియేస్తుంది. ఆ విధంగా తన ఉనికి ద్వారా సైన్య మనకు సమైక్యతను ఉద్ఘోషిస్తుంది. అయినా...

మన దేశంలో కుల, మత, ప్రాంతీయ తల్లులు అన్ని ఎందుకున్నాయి? అప్పుడప్పుడూ ఎందుకు వెలితలు వేస్తున్నాయి?

అభివృద్ధికి సైన్య తోడ్పడుతుంది. అసమాన అభివృద్ధికి తావిష్యని రీతిలో సైన్యనువ్యోగించుకొని ఉంచే “అస్సాం ఆందోళన” కు పునాది ఉండేది కాదు.

నది జలాలమయ్యోగించి పాలాలను సస్యశ్యామలం చేయటం ఎలాగో సైన్యకు తెలుసు. అలా చేసిఉంచే పంజాబ్, హర్యానాల మధ్య అగాధం అసలు ఉత్సవమయ్యేదే కాదు. అది ముదిరి ఈ రోజున్నరీతిలో ‘పంజాబు టెర్రిరిస్ట సమస్య’ రూపం దాల్చేదే కాదు.

అందరికీ విధ్య, ఉద్ఘోగం యివ్వబడానికి సైన్య సహాయం చేయగలదు. ఆ విధంగా సైన్యను ఉప్యోగించుకొని ఉంచే విధ్యలయాల్లో సిట్లు, అఫీసుల్లో ఉద్ఘోగాల సమస్య మీద 1969లో “జైతెలగాణా” 1972లో “జైఆంధ్రా” వేర్పాటు ఉద్యమాలకు పునాదే ఉండేది కాదు.

అయితే కొంతమంది వనిగట్టుకొని కుల, మత, ప్రాంతీయ ధోరణులు రెచ్చగౌడితే సమస్యలు రావా అని అడగవచ్చు.

ఈ రెచ్చగొట్టుబానికి కూడా సైన్యనే వాడుకొంచారు. దేశ సమైక్యతేకాదు, వునుధైకమత్యము సైన్యకున్న అంతర్గత లక్షణం. దానికి వ్యతిరేకంగా ఎవరయినా ప్రవర్తిస్తే, సైన్యను దుర్మీనియోగం చేస్తే, చేస్తుంచే వారి ఎడల అప్రమత్తంగా సైన్య ఉద్యమం, మొత్తం ప్రజానికం ఉండాలి. వారి ఆటలు కట్టించాలి.

12. సైన్సు - మతమూ, పునరుద్ధరణ వాదమూ

సైన్సుకు బోధక శక్తి “శాస్త్రియదృక్ప్రథం” ప్రతిదానీ ప్రశ్నించు” అనే భావాలలోంచి పుట్టి, పెరుగుతుంది. మతానికి పునాది ‘నమ్మకం’. నమ్మకం ప్రశ్నను సహించదు. సైన్సు ప్రాధమికంగా ఉన్న వారిత్రిక దశలో జనాన్ని కలిపి ఉంటానికి మతం సాయపడుతుందిమో కానీ, సైన్సే ఆ ‘కలిపిఉంచే’ పాత్ర నిర్వహించటం మొదలు పెట్టాక, మతం యొక్క సామాజిక అవసరం కుంచించుకు పోవాలి – న్యాయంగా ఆయితే.

కానీ, గత రెండుమూడు దశకాల్లో ప్రవంచ వ్యాప్తంగా మతమూ, మత ఛాందన వాదమూ విజ్యంభించటం కన్నడుతుంది. అదే పద్ధతి మనదేశంలోనూ కన్నడుతూంది. నిరంతరమూ ముందుకే వెళ్ళి ప్రవంచగమనంలో పెరగాల్సింది సైన్సు, శాస్త్రియ దృక్ప్రథాలే. వాటికి విరుద్ధమయినచాందసభావాలు కాదు. మరెలా జరుగుతుందేమిటి?

పునాదులు మన విద్యలోనే పున్నాయి. విద్యుత్ శాస్త్రం (సైన్సు) బోధిస్తున్నాం కానీ శాస్త్రియ దృక్ప్రథాలన్ని బోధించటం దాదాపుగా లేదు. ఫలితంగా పిల్లలకు శాస్త్రియ దృక్ప్రథం రాదు. అలానే పెద్దవాళ్ళు అవుతారు. ఉపాధ్యాయులూ, డౌక్కర్లూ, ఇంజనీర్లూ, లాయర్లూ, అడ్క్యూనిస్ట్సులర్లూ, రాజకీయ వేత్తలూ అందరూ సైన్సును ఉపయోగించుకునేవాళ్ళే. శాస్త్రియ దృక్ప్రథం ఖ్రాసినవాళ్ళే ఎక్కువమంది. ఒక సమాజం మొత్తం గానే ఒకటి, రెండు తరాలు శాస్త్రియ దృక్ప్రథానికి దూరంగా ఉంటే ఏమవుతుంది?

చాలాసార్లు మన విద్యలో ‘సారము’ శాస్త్రియంగా ఉండదు. మన విద్యలో ‘బోధనా విధానాలు’ శాస్త్రియంగా ఉండవు.

మన విద్యలో ‘వరిష్టలు’ అంతిమ ఫలితాలూ శాస్త్రియంగా ఉండవు.

అదే సమయంలో మర్క్షైవైపు ఛాందన భావాలను వనిగట్టుకొని ప్రచారం చేసే విద్యాలయాలు పుట్టున్నాయి. పెరుగుతున్నాయి.

అభ్యర్థయ వాదుల మనుకునేవారూ, ఛాందన వాదాన్ని ఎదుర్కుంటామనే వాళ్ళూ. అలాంటి భావాలన్నీ స్పష్టించే ‘సూక్ష్మశ్శు’ పెట్టారూ, నడపరూ. ఛాందన భావాలకు ప్రతిరేకంగా నికరమైన పోరాటమూ చేయరు.

సమాజంలో నాయకులనబడదగిన (సామాజిక నాయకులు) మేధావులు ఇవన్నీ పట్టించు కోపటం లేదు.

బ) మరో వైపు సాంస్కృతిక కాలుష్యము

గ్రామాల్లోని కోలాటాలు, భజనలూ, వీధినాటకాలూ, హరికథలూ, బుర్రకథలూ తోలు భోమ్మలాటలూ, నాట్ల పాటలూ, ఉయ్యాల పాటలూ, జానపదాలూ తమలో అభ్యదయ రూపాల్ని కలుపుకుని జీర్ణించుకుని, మాతన అవణారం ఎత్తవచ్చు). ఆ పనిచేయాల్నిన అభ్యదయ వాదులుకూడా స్టోర్ టీవీ లాంటి టీ.వీ ఛానళ్లముందు వచ్చు వంచి కూర్చున్నారు. చూస్తున్నారు. సాంస్కృతిక వాదులు చేస్తున్న టీవీ ఛానళ్లు, పత్రికలూ, పుస్తకాలూ.. అన్ని ఉపయోగించుకునేది సైన్సే’

ప్రవంచానికి ‘సున్న’ను పరిచయం చేసింది మనం.

ఐపోలో బర్బురులు రాజ్యమేలేనాటికి ఇక్కడ ఆయుర్వేదవైద్యం ఉంది. ఖగోళ శాస్త్రం ఉంది.

పేరుగాంచిన విశ్వ విద్యలయాలున్నాయి.

క్రీస్తుకు ముందే బుద్ధుడిక్కడ ఆహింసా సిద్ధాంతాన్ని చెప్పాడు.

ఆర్యభట్టు, వరహమిహారుడూ, బ్రహ్మదత్తు, భాస్కరార్థుడూ, చరకుడూ, శుశ్రూతుడూ వాక్షటుడూ.. యిలా ఎందరో శాస్త్రాన్ని పెంచి పోషించారు.

ఇదంతా దురభిమానం కాదు. న్యాయంగా ఉండాల్నిన అభిమానం. అయినా మనదేశసంస్కృతి భిన్న సంస్కృతుల నమ్మేళనం. ఏదేశసంస్కృతి అయినా అంతే మరియు సంస్కృతిని కాదని ప్రజల్ని కడిలింపలేం. ప్రజలు కదలకుండా అభివృద్ధిలేదు. సైన్సులేదు. ఈనాడు చూస్తున్న సాంస్కృతిక కాలుష్యం కూడా ఛాందన భావాలు పెరగటానికి దారితీస్తుంది.

సాంస్కృతిక పునరుజ్జీవానికి “సంస్కరణోద్యమాలు” సైన్సు ఉద్యమ కర్తవ్యాలలో ఒకటి. సంస్కరణ సమాజ మార్పుకు సహకారేగాని శత్రువు కాదు. సైన్సు ఉద్యమంలో, ఛాందన భావాలకు వ్యతిరేకంగానూ, సాంస్కృతిక పునరుజ్జీవానికి అనుకూలంగానూ సంస్కరణోద్యమాలు అంతర్భేసంగా ఉంటాయి.

సి) సైన్సును ఉపయోగించుకునే కొణ్ణి సంపద పెరుగుతుంది. నడమంత్రపు సిరి పెరుగుతుంది. కేవలం, ‘సిరి’లోనే అన్ని పనులూ జరుగుతాయనే భావం పెరిగింది. అయినా సిరి లేనివాడికి అభిద్రుతా భావమూ, సిరి గలవాడికి అభిద్రుతా భావమూ పెరుగుతూనే ఉన్నాయి. ఫలితంగా, రెండోందల సంపత్సరాలు వయుస్వగల సైన్సు

భావాలకు జవాబులు వెదుక్కే కుండా నాలుగు వేల సంవత్సరాలు వయస్సుగల ఛాందస భావల్లో జవాబులు వెదుకోవటం ‘భద్రతగా’ భావిస్తూ ఉన్నారు జనం. దీన్నంతా సరిదిద్దుల్చింది ‘విద్య’, విద్య నిద్రపోతూఉంది.

పోనీ ‘రాజ్య పరిపాలన’ సరిదిద్దులి. అదేమో నిద్రపోతున్నట్లు నటీస్తూ ఉన్నది. నటించే వారినెటూ నిద్రలేపలేము. నిద్రపోయేదాన్నయినా లేపుదాం.

విద్యనూ, వయోజన విద్య సైన్సు ఉద్యమం కదిలించాలి. అలా చేస్తేనే పెద్దవాళ్ళనూ, చదువుకున్న పెద్దల్లోనూ మూడనమ్మకాలూ “శాస్త్రియమైన” మూడనమ్మకాలూ పోతాయి.

13. ప్రపంచ వాయిద్దంగా సైన్సు

- మౌనంగా ఉన్న జనం ఇంకా మౌనంగా ఉండాలనుకోవటం లేదు. ‘మౌన సంస్కృతి’ (Culture of silence) ని వదులుకోటానికి వయోజన విద్య దారి చూపింది.

అందులో భాగంగా వున దేశంలో, 1990 నుంచి [ప్రయాత్మాలు ముమ్మురమయ్యాయి.

ఆంధ్రాలో మొదలయిన వయోజన విద్య కార్యక్రమాలు.

సారా వ్యతిరేక పోరాటాలనూ, పొదుపు ఉద్యమాలనూ, వాటర్స్-ఐడ్ కార్యక్రమాలనూ, ఆరోగ్య కార్యక్రమాలనూ, మహిళా ఉద్యమాలనూ జనజీవన స్రవంతిలో అజెండాలుగా ప్రవేశపెట్టాయి. వాటన్నించీనీ సైన్సు ఉద్యమం కొగలించుకున్నది.

- సైన్సు ఒక అయిధంగా, వసరుగా మారింది. సైన్సుకూ, సీటికీ, చట్టానికీ జరుగుతున్న పోరాటంలో అంతిమ విజయం సైన్సుదే. తాతాగ్రూలిక అపజయాలు తప్పకపోయినా), అపజయాలు తాతాగ్రూలికమే. ఎప్పటికయినా సైన్సు విజేత అయినా, తాతాగ్రూలికంగా సైన్సుమీద కూడా పెత్తునం “చట్టమే” చేస్తూ ఉన్నది. చట్టము “ఉన్నదున్నట్లు ఉండాలనుకునేవాళ్ళు” చేతుల్లో ఉంది. అభ్యరథాన్ని కాణించే వారి చేతుల్లోకి వట్టం ఇంకారాలేదు.

■ ■ ■ 50 ■ ■ ■ సైన్సు ఎవరి కోసం? ■ ■ ■

అందుకనే సైన్సును సృష్టించిన సాధారణ జనానికి, ఆ సైన్సును అందకుండా “చ్ఛుం” అడ్డుకుంటూ ఉన్నది.

అంత రైతీయంగా ‘సైన్సు-సాంకేతిక రంగాలను ఉపయోగించుకుని ధనికదేశాలు, పేద దేశాలమీద పెత్తనం చేస్తూ ఉన్నాయి.

జాతీయంగా ధనికులు, పేదలమీద పెత్తనం చేయబానికూర్కాడా సైన్సు, సాంకేతికాలను ఉపయోగించుకుంటున్నారు.

జనులందరి సమిళ్లి ఆఫ్సీ అయిన ‘సైన్సు’ ‘కొద్దిమంది’, చేతుల్లో కేంద్రిక్షతం అయింది. దానికి ‘పేటెంట్లు’ సాధనాలయ్యాయి.

‘పేటెంట్లు ఎవరిచేతుల్లో ఉంచే వనరులూ, పరిశ్రమలూ వారికి అందాయి.

పరిశ్రమలు - కాలుష్యాన్ని

ఆయుధాలు - ఆశాంతినీ

ఆరోగ్యపరిశ్రమ - అనారోగ్యాన్ని సృష్టిస్తున్నాయి

వీటన్నిటినీ సరిచేయటం మనకు సాధ్యంకాదేమో ననే భయం అభ్యర్థత నిరాశా, ‘నిస్పుహ’ జనానికి ఆవరిస్తున్నాయి.

ఫలితంగా ఛాందన భావాల్లో సేదతీరుతున్నాడు మనిషి, ఇదంతా తాతార్కాలికమే.

ఛాందన భావాలకూ, శాస్త్రియ భావాలకూ మధ్య జరిగే యుద్ధంలో, మనిషి తటష్టంగా ఉండలేదు ఎవ్వటికయినా.

* * *

14. సామాజిక విష్వవం కోసం సైన్సు (Science for Social Revolution)

జనం దగ్గరకు సైన్సు పోవాలి. దానంతట అదే పోదు. సైన్సు ఉద్యమ కార్యకర్తలు తీసుకుపోవాలి. సైన్సుతో పాటు శాస్త్రియ దృక్పథాన్ని తీసుకుపోవాలి. శాస్త్రియ దృక్పథం జనానికి అలవడాలంటే 'ప్రతిదాన్ని ప్రశ్నించటం' నేర్చాలి.

సైన్సునూ, అభివృద్ధి కార్యక్రమాలనూ ప్రభుత్వం వాళ్ళ సైన్సుంచి క్రిందకు దిగుమతి చేస్తున్నారు. ఆ దిగుమతి కార్యక్రమం సత్యలితాలివ్వదని ఇస్తేళ్ళ 'అభివృద్ధి వృధ్యా' నిరూపించింది.

ప్రణాళికకు ముందూ,
ప్రణాళిక తయారు చేయటం లోనూ,
సర్వే లోనూ,
అమలు చేయటంలోనూ
మూల్యంకనం లోనూ.
“ఫలితాలు అనుభవించటం” లోనూ,
అనుభవాల ను తిరిగి అభివృద్ధికి ఉపయోగించుకోవటంలోనూ

అన్ని దశల్లోనూ ‘జనం’ భాగస్వాములు కావాలి. ఈ క్రమంలో జనాన్ని సమీకరించాలి. వైతన్య పర్మాలి. చౌరవ పెంచాలి.

జనం భాగస్వామ్యం పెంచాలి.

మేధావుల్లీ సైన్సు సృష్టించుకున్నది. ఆ మేధావులు తిరిగి సమాజం మీద వనిచేయాలి. సైన్సును రోజూ సృష్టించే సాధారణ జనమూ, మేధావులు వేరువేరు కాదు. దేశానికి రెండు ముఖాల లాంటి వారు. ఇద్దరూ కదలాలి. చౌరవ తీసుకోవాలి.

‘సామాజిక విష్వవం కోసం సైన్సు’ వనిచేయాలంటే ప్రధాన వనరు.

-ప్రజలు-

ఆ ప్రజలను-

- అభిమానించలిపువారు, .. .72, 922 ...
- వమ్మలేసివారు,

వానిపోరపాటును విశాల హృదయంలో అర్థం చేసుకోలేనివారు
 - వారికంటే గోపు వారిగా భూమించేవారు, భావించేవారూ
 - యాంతీక దృక్కథం కలవారూ
 - కేవలం అధికార యంత్ర (బ్యార్టోక్రాట్ట్) బావాలు గలవారూ
 - వారి అనుభవాల్లోంచి సూత్రికరణలు ఏర్పడ్చుకొనకుండా తమకున్న సూత్రికరణాల్లోకి ప్రజల అనుభవాలను యిరికించేవారూ..

వీళ్ళవరూ ప్రజలను అర్థంచేసుకోలేరు. జనానికి దగ్గరకాలేరు. జనాన్ని మార్చిలేరు. మేధావులు ప్రజలను నాయకత్వం పహించి, ప్రజల్లో కలిసి పోవాలంటే అందుకను కూలమైన పై లభణాల విషయంలో జాగ్రత్త పహించాలి. అలాచేస్తేనే 'సామాజిక విషపం' సాధ్యం చేయటానికి సైన్సును ఉపయోగించగలరు.

జనంలో రకరకాల కులాలున్నాయి. మతాలున్నాయి. రకరకాల దేహశ్శున్నారు. రాజకీయ పార్టీలున్నాయి. వాటిలో దేన్ని నమ్మాలి. దేన్ని నమ్మకూడదు. అసలు నమ్మలా? లేదా? వీటన్నింటినీ సైన్సు ఉద్యమ కార్యకర్తల విజ్ఞతకు వదులుదాం. అనివాని వ్యక్తిగత విషయాలు అందరికి సంబంధించి సాధారణ అంశాలున్నాయి.

‘సైన్సును అందరమూ స్ఫూర్ఖించాము. అందరమూ పెంచాము.
 అందరమూ దాని సలితాలు వాడుకోవాలి’

“అనేదగ్గర కలిసి వనిచేద్దాం” అనే భావం ఉండాలి.

ఒక్కొక్క మతానికొక ప్రపంచం లేదిక్కాడ. ఒక్కొక్కులానికొక ప్రపంచం లేదు. ఒక్కొక్క రాజకీయ పార్టీ కొక ప్రపంచం లేదు. ఉన్నదొక్కటే ప్రపంచం. దాన్నే అందరమూ కలిసి జీవించటానికి యోగ్యంగా మార్చుకోవాలి. అందరమూ కలిసి ఉండాల్సిందే. కలిసి ఉండే యోగ్యంగా మార్చుకోవాలి.

అంతమ పరిష్కారాలు అందించటం ప్రజాసైన్సు ఉద్యమం బాధ్యత కాదు. అవనిచేయాల్సింది జనమే.

అంతమ పరిష్కారం గురించి ఆలోచించటం, ఆవైపు జనమంతా ఆలోచించేట్లు చేయటం సైన్సు ఉద్యమం వన్ని.

ఇంతదాకా ఆలోచించని వారిని ఆలోచింపచేయటం.

ప్రశ్నవేయనివారికి ప్రశ్నిచే వోరవనీ, ఆసక్తినీ కల్పించటం. అర్థంకాని, అనుమానం వచ్చేసే ప్రతిదాన్ని ప్రశ్నిచే హక్కును గుర్తించేట్లు ఆహక్కును వినియోగించుకునేట్లు

ప్రజా సైన్సు ఉద్యమం యొక్క తళ్ళా కర్తవ్యంగా భావిస్తుంది. ఇంత పెద్ద విశ్వంలో మనమెంత? మన్నెస్తూ ఎంత? మనలాంటి బుద్ధి జీవులు ఇంకెక్కడయినా ఉన్నారో, లేరో తెలియదు ఇంతదాకా. తమ గురించి తాము 'అలోచించగల' జీవులు కేవలం మానవులే కనీసం ఈరోజు వరకూ.

"ఆ చైతన్యం కల్గిన మనము. మనమే సృష్టియకున్న మారణాయుధాలకు బ్లై మాడిమన్నెస్తోకూడదు.

తమంత తాము కలీగించుకొని, సమైక్యతకు సమాధికట్టి, ఛాందస భావాలకు స్వాగతాలు పలికి, అంధకార భవిష్యత్తుకు, అసమాధులను పునాదులుగా మారసియరాదు.

-- తెలియనిత నం/ అజ్ఞానం అనే కబంధ హస్తాలనుండి బయటపడి సత్యస్వేషణకోసం ముందడుగు వేయాలి.

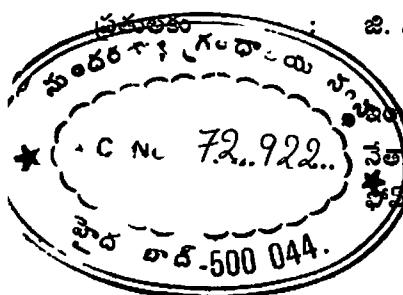
అందుకే కదిలేది... కదిలించేది.. పెను నిద్దర విదిలించేది పైన్సు... పైన్సు...
పైన్సు)

- జనంకోసం పైన్సు)
 - దేశంకోసం పైన్సు)
 - శాంతికోసం పైన్సు)
 - సమైక్యతకోసం పైన్సు)
 - స్వాపలంబన కోసం పైన్సు)
 - సామాజికాభివృద్ధికి పైన్సు)
 - సాంస్కృతిక వికాసానికి పైన్సు)
- సత్యస్వేషణ కోసం పైన్సు.

స్వాన్మావిషకీయ కోణం

ప్రథమ ముద్రణ : 1987
 ప్రతులు : 10,000
 ద్వితీయ ముద్రణ : 1990
 ప్రతులు : 5,000
 తృతీయ ముద్రణ : 1999, నవంబర్
 ప్రతులు : 3,000
 వెల : రూ. 10 00
 రచయిత : డా. వి. ఇర్హ్వరెడ్డి, S & T. Sub-Comm Ittee Convenor
 ప్రజావైధ్యశాల
 పీపుల్స్ పోల్ సాసైటీ పాస్సిటల్,
 యస్.పో. 7, దూపాడు - 518218.
 కర్మాలు జిల్లా:
 ఫోన్ : (08518) 37766
 పాక్షిలు : జనవిజ్ఞాన వేదిక (ఆం.ప్ర)
 ప్రమాదాలు : జనవిజ్ఞాన వేదిక (ఆం.ప్ర)
 డి.టి.పి. : శ్రీ విజయలక్ష్మి గ్రాఫిక్స్,
 గుంటూరు ఫోన్ : 355074.
 ప్రింటర్స్ : వాసు అఫీసెట్ ప్రింటర్స్,
 విజయవాడ. Ph: 438324

జి. మాల్యాద్రి,
 కశ్యోనర్, జి.వి. ప్రమాదాల విభాగం
 తెలుగునెం 25/1/1746, 8వ ఏధ,
 నెత్తెక్క నగర్, నెల్లూరు - 524004
 ఫోన్ : (0861) 336261 (జల్లు)

విద్యార్థి

చెక్కుముకి

బాలల సైన్స్ మాసపత్రిక

చంద్ర వివరాలు

జీవిత చంద్ర రూ॥ 600-00

సంవత్సర చంద్ర రూ॥ 70-00

అర్ధ సంవత్సర చంద్ర రూ॥ 35-00

విడి పత్రిక వెల రూ॥ 6-00

చంద్రాలు పంపాల్స్ న చిరునామా

విద్యార్థి చెక్కుముకి

బాలల సైన్స్ మాసపత్రిక

షాప్ నెం. 7

రామరాజు టపర్స్,

8/2, అరండల్ పేట,

గుంటూరు - 522 002.

ఫోన్ : 0863 355074

రచనలు పంపాల్స్ న చిరునామా

ప్రిఫెసర్ ఎ. రామచంద్రయ్య, ఎడిటర్

విద్యార్థి చెక్కుముకి

బాలల సైన్స్ మాసపత్రిక,

B-2/3, ఆర్.ఐ.సి. స్టోట్ క్యార్టర్స్,

వరంగల్ - 506 004.

ఫోన్ : 08712 - 76371